Sosyalist

KURUCUSU : Dr. HİKMET KIVILCIMLI

SAYI : 63 27 HAZİRAN 1978 SALI FİYATI : 300 Kr.

DÜŞÜNCE VE DAVRANIŞ BİRBİRİNDEN AYRILMAZ!

VATAN PARTİSİ OLAĞANÜSTÜ 2. KONGRE KARARLARI

7,5 TL.

İsteme adresi : Bab-ı Ali Cad. No. 33, Kat 2, Oda: 4 Cağaloğlu/İst.

Üs-tesis karşılığı

Alman «yardım»ı

"Ambargo" üzerine gürültünün ayyuka çıktığı günlerde Alman Hava Kuvvetleri Komutanı ve bir Alman heyeti Türkiye'ye geldi.

"Hür Basın"ın yaygaraları ile kamuoyunun ambargo konusunda serseme dönmüşlüğünü, yine aynı "Hür Basın" istismar etmekten geri kalmıyor. Halkımız, Amerika'ya kızgın; ambargo'dan ötürü. Bize silâh vermiyor. Bize silâh vermediği için de, NATO üyeliği görevimizi doğru dürüst yapamıyoruz (!) diye.. Bu şaşkınlık, sırasında Yunan düşmanlığı, sırasında Sovyet düşmanlığı için ustalıklı bir şekilde kullanılıyor. Aynı şaşkınlık sırasında da bir emperyalist ülkeye hayranlık için kullanılmaktan geri kalmaz.

1960'larda Kıbrıs bunalımı sırasında, ünlü "Johnson Mektubu" ile ABD'nin verdiği silâhların Kıbrıs'ta kullanılması yasaklanınca, bir kampanya açılmıştı: "Başkalarının vermediğini Millet yapar." yüzyıldır milletin içine işletilmek istenmiş kölelik ruhu, böyle tezahür etmişti. Sanki "millet" başkaları vermediği için "yapar"dı. Şimdi ise epey mesafe alınmış. Artık sloganımız şu : "Amerika'nın vermediğini Alman verir!"

(Devamı 2. Sayfada)

VP'nin Ecevit'in SSCB gezisiyle ilişkin basın bildirisi

Başbakan Bülent Ecevit'in Sovyetler Birliği'ne gezisi Türkiye'nin gerici sınıflarının peçesini indirdi. Sovyet düşmanlığının içi boş çıktı. Ecevit'in gezisi bir kere daha, Sovyetler Birliği'nin Türkiye'nin ve Türkiye gibi geri kalmış ülkelerin en candan dostu olduğunu göstermesine vesile oldu. Aynı zamanda Sovyetler Birliği'nin dünyada barışın korunmasında ve güçlendirilmesinde baş rolü oynadığını gösterdi.

İmzalanan Türk - Sovyet siyasî belgesi özellikle bugün Ame-

(Devamı 3. Sayfada)

Sıkıyönetim çabaları

Bugün Millî Güvenlik Kurulu **Cumhurbaşkanı** başkanlığında toplanıyor. "Hür Basın" hep bir ağızdan kurulun tek gündem maddesi ile toplandığını; **Anarşi Konusunda Kurulun Asker Üyelerinin** görüşlerini bildireceklerini yazıyorlar. 12 Mart öncesinde ve 12 Mart döneminde MGK'nu finans - kapital beyleri "iyi" kullanmışlardı. MGK hükümetlerden üstün bir otoriteye sahip olmuştu. O ne derse, hükümetler onun dediklerini yapar duruma gelmişlerdi. MGK ve Hükümet ikilisi Meclislerin ve demokratik Anayasacı kurumların karşısında bir terör sopası idi. MGK'na karşı çıkılamaz, kararlarına eleştiri yapılamazdı. Asker, sivil karışımı bu kurula eleştiri yapmak, Askerlere söz söylemek anlamına çekilirdi. Türkiye'nin göz gözü görmez hale getirildiği bu ortamında yeniden gürültülü bir şekilde MGK'nun adının "Hür Basın"da ağıza alınması bize bunları hatırlattı. "Hür Basın" uzun zamandır, finans - kapital kodamanlarının saklamaya artık ihtiyaç duymadıkları görüşlerini dile getiriyor. **Yeni 12 Martlar özlemini dile getiriyorlar.** Yeniden MGK'nu **gürültülü** bir şekilde **öne sürmek** ve **kurulun Asker** üyelerinin **Anarşi** konusunda fikirlerini söyleyeceğini ilân etmek başka türlü yorumlanamaz. Parababalarının, Hükümetin kurulduğundan bu yana Hükümete kabul ettirmek için çırpındıkları **sıkıyönetimi** Ecevit Hükümetine kabul ettirmek için, yeni provokasyonlar yapılıyor; Askerler Hükümet üzerinde bir baskı unsuru olarak kullanılmaya çalışılıyor. Ecevit hükümeti bu baskı ve provokasyonlara boyun eğerek sıkıyönetim ilân edip: Bütün yetkilerini askerlere devir edip, kendi kendini kukla bir hükümet haline getirir mi bilmiyoruz. Ama ondan önce parababalarının baskı ve provokasyonlarını arttırmalarının nedenine işaret etmek gerekiyor.

Ecevit hükümetinin Sovyetler Birliği'ne yaptığı gezi yerli ve uluslararası finans - kapital beylerini rahatsız etti "sinek küçük ama miğde bulandırır" derler. Ecevit'in Sovyet Dünyası ile kurduğu bağlar ve yaptığı ekonomik ve siyasî anlaşmalar, iç ve dış parababalarının "miğdelerini bulandırdı". Bu bulantı, iç politikada kafatascı Nazi taslağı Türkeş'in "her ne pahasına olursa olsun hükümet derhal düşürülmelidir, ve düşürmek için elimizden gelen herşeyi yapacağız" tehdidinde ifadesini buldu. Demirel'

(Devamı 3. Sayfada)

Vatan Partisi Anayasa Mahkemesi'nin bombalanmasını protesto etti

● Bu konuda Anayasa Mahkemesi Başkanı'na çekilen telgraf şöyledir :

Sayın Kâni Vrana

Anayasa Mahkemesi Başkanı

ANKARA

Yurdumuzda öğrencilerimize, öğretmenlerimize, işçilerimize, köylülerimize, savcılarımıza, hakimlerimize, profesörlerimize karşı sürdürülen sinsi sistemli faşist cinayet ve saldırıların bir yenisi Anayasa Mahkememize karşı yapıldı. Bu sinsi ve alçakça saldırıyı şiddetle protesto ederiz.

Bu saldırıların altında, yurdumuzu batılı banka ve şirketlerin sömürgesi, halkımızı batılı tefecilerin kölesi yapma ihanetleri yatmaktadır. 58 yıl önce oynanan oyunu tekrar oynamak istiyorlar. Ama yanılıyorlar. 1. Kuvayi Milliye gelenekli Türkiye halkı, Türkiye'nin yeniden sömürgeleştirilmesine boyun eğmeyecektir. Türkiyemiz geri dönülemez bir 2nci Kuvayı Milliye mücadelesine girmiştir. Bu mücadelede, Devrimci gelenekli, görenekli Ordumuzun ve "Devlet Sınıflarımız"ın vatanın ve halkın yanında yer alacağından eminiz. Bu inancımızı tarihimizden almaktayız.

İKTİDAR, HALKTAN MI ŞİRKETLERDEN Mİ YANA?

Hükümet - sendikacılar pazarlığının sonucu : «İşçi ücretleri fiyatlar kadar artacak !»

İşçi hakları üzerine pazarlıklar en üstü örtülü biçimde sürdürülmekte. Önüne gelen sendika lideri, bu konuda demeç verip, işçi haklarının keskin savunucusu pozuna bürünüyor. Ama aynı işi yaparken hükümete hiç mi hiç toz kondurmuyor. Oysa ücret artışlarının sınırlandırılması, ya kanunî değişikliklerle olur; ya da hükümet - işveren - sendika yöneticileri üçlüsünün anlaşmaya varması ile. Her iki halde de hükümet işin içindedir. Özellikle DİSK ve TÜRK - İŞ yöneticileri görülüyor ki, hükümete bu konuda muhalefet etmeye pek yanaşmamaktalar. İşçi sınıfının menfaatlerinin koruyuculuğu maskesi altında gizli pazarlıklarını sürdürüyorlar.

Daha 3 - 5 gün önce GÜNAYDIN gazetesinin bir köşeciğine sıkıştırılmış bir haber, pazarlığın hangi noktada olduğunu gösterdi. 23 Haziran tarihli Gazete'de şöyle ufak bir başlık yer aldı :

"Ücretler, Fiyatlar Kadar Artacak."

Başlığın altında Ecevit'in TÜRK - İŞ ve DİSK liderleri ile yaptığı görüşmelerde bu prensip üzerine anlaşmaya varıldığı bildirilmekte. Anlaşmaya göre işçilerin "1976 yılındaki yaşam koşullarını korumaları" sağlanacak. Demek ki, ülkede iki yıllık üretim artışı, millî gelir artışı ne olursa olsun, işçiler 2 yıl önceki hayat standardını "koruyacaklar". Burada bir "koruma"dan söz edildiğine göre, işçi ücretlerini daha da aşağılara itme niyetleri şimdilik gündeme getirilmiyor demektir.

Aynı habere göre artık bundan sonra, ücretler "İstanbul Ticaret Odası"nın hazırlayacağı geçim endekslerine göre artacak. Fiyatlar yüzde kaç artmış ise, ücretler de o kadar artacak! Elbette ücret artışları fiyat artışlarının gerisinde de kalabilir. O artık sendikacılarımızın işverenin menfaatlerini koruma kaabiliyetine kalmış bir konu.

Bu pazarlığın ilk uygulamasının, kamu kesimi işletmelerinde çalışan TÜRK - İŞ üyesi 500 bin işçiye yapılacağı da aynı haberde yer alıyor. Evet. Yarım milyon işçinin, üç milyon işçi ailesinin geçimi, TÜRK - İŞ — Hükümet pazarlığından sonra, şimdi de İstanbul Ticaret Odasının "geçim endeksi" hesaplarına bağlı kalacak. Böylece "alavere - dalavere halk Memet nöbete" denilecek, ilk ağızda, 500 bin işçimizden parababalarının bunalımının acısı bir yol daha çıkarılacak. İşçiler, toplu sözleşmelerde ne kadar ücret artışı isteyeceklerini geçim şartlarına, ihtiyaçlarına göre değil, "İstanbul Ticaret Odası"nın istatistiklerine göre belirleyeceklerdir. Parababalarının elinde bir yalan malzemesi haline gelmiş istatistik, işçi ücretlerini dondurmanın maskesi haline getirilmek isteniyor. Vatan Partisi programı, parababaları düzeninde bu İstatistik denilen şeyin, ne menem bir yalan malzemesi olduğu şöyle açıklıyor :

(Devamı 3. Sayfada)

Son aylarda ATAŞ rafinerisi ile ilgili açıklamalar, tartışmalar yeniden ortalığı kapladı. Rafinerinin işletme belgelerine sahip MOBİL, SHELL, BP şirketleri, rafinerinin çıkış fiatına konan % 12 indirimin kaldırılmasını, yani % 12 zam isteklerinin kabul edilmesini, 180 milyon dolarlık borçlarının ödenmesini, aksi takdirde üretimi durduracaklarını açıkladılar. Yaklaşık dört ay önce de üretimi % 40'a düşürdüler. Bunun üzerine iktidar çevreleri 90 gün içinde rafineri tam kapasite ile çalıştırılmazsa yasalardan doğan haklarını kullanacaklarını, şirketlerin işletme belgelerinin iptal edileceğini ve rafinerinin kamulaştırılacağını ilân ettiler. Şirketler sürenin bitimine iki gün kala, üretimi tam kapasiteye çıkardılar, ancak üç - beş gün sonra tamamen durdurdular.

Kimdir bu "dediğim dedik, çaldığım düdük" diyebilenler, Türkiye halkı ile kedinin fareyle oynarcasına oynayabilenler? Zaten çok geri üretimimizi tamamen durdurabilecek, petrol silahı ile oynayabilenler. Bu "cesaretleri!" nereden geliyor?

Mobil, Shell, BP dünyanın en büyük petrol şirketlerinden üçüdür. Emperyalist dünyanın ve bağımlı ülkelerin hemen tüm petrol üretimini kontrol ederler. Rafineri, bayii ve acentaları ile ahtapot gibi dünyayı sarmışlardır. Emperyalist dünyanın sömürge ve yarı sömürge ülkelerin petrole dayalı enerji ihtiyaçları, dolaylı dolaysız bu v.b. tekellerin elindedir. Toprak altındaki siyah altın, milyonlarca işçinin bileklerindeki kızıl kan, yüzbinlerce teknik elemanın beyinleri, borularla petrol - dolar olarak bu şirketlerin kasalarına akar. Türkiye'nin bütçesinden büyük bütçelere sahiptirler. Bu sayede koca koca ülkelerle kedinin fareyle oynaması gibi oynarlar. Buyruklarına uymayan az çok yurtsever yöneticiler mi çıktı? En kahpece metotlarla alaşağı ediverirler. Onlara girdikleri ülkelerde sadık bendeler lâzımdır. Emre amade yöneticiler gereklidir. Aksi mi oldu? İran'ın burjuva devrimcisi Musaddık'a veya Şili'nin sosyalist lideri Allende'ye çevrilinir. Bilinir, bu iki yurtsever lider de, çok uluslu şirketlerin çıkarlarına dokundukları

(Devamı 3. Sayfada)

DOĞU'da OYNANAN OYUNLAR

Son zamanlarda "Hür Basın"ın "Hür sesi" Hürriyet gazetesi bir "Kürt meselesidir" tutturmuş gidiyor. Türkiye'yi bölmeyi ve ayrı bir "Kürt devleti" kurmayı amaçlıyan binbir çeşit gizli "Marksist - Leninist" örgütlerin stratejilerini, örgütlenme ve çalışma tarzlarını ayrıntısı ile anlatmakla meşgul. Hatta bu gizli örgütlerin bir kısmının İran gizli servisi Savak tarafından örgütlendiği ve beslendiği iddia ediliyor ve yine Millî İstihbarat Teşkilâtının Savak ile ilişkilerini kestiği bildiriliyor. Bütün bu haberleri ve "devletin en gizli sırlarını" çarşaf çarşaf yazan Hürriyet gazetesi, finans - kapitalin sesi, ona bu "gizli bilgileri" veren ve yayınlatan hiç şüphesiz MİT'den, Kontr - Gerilla'dan başkası olamaz. Bu yayınların hemen arkasından Hakkari bölgesinde Talabani taraftarı Kürtler ile Barzani taraftarı Kürtlerin günlerdir çarpıştığı haberi yayıldı.

Başbakan B. Ecevit Amerika'dan döner dönmez Ankara'dan "transit" geçerek, "Doğu gezisi"ne çıktı. Bugünlerde bazı Batı Avrupa gazetelerinde de Türkiye'nin en önemli sorununun "Kürt meselesi olduğu" yazılmaya başlandı. Yerli ve uluslararası finans - kapital beylerinin gizli niyetlerini ve planlarını anlayabilmek için, Türkiye'nin içinde bulunduğu ekonomik - sosyal ve siyasî ortamını hatırlamakta yarar var. Türkiye'yi, sömürü ve vurgunları sonucu buhrana düşüren, halkı sefalet ve açlık içinde ölüme mahkûm eden parababaları işçi sınıfına ve halka karşı binbir çeşit saldırıda bulunmakta ve Türkiye'yi sömürge haline getirmek için en sinsi cinayetler ve provokasyonlar düzenlemekte.

Ancak, çok daha genel kapsamlı oyunlara başvurmadan ve Türkiye işçi sınıfını ve halkı kılıçtan geçirmeden, Türkiye'nin sömürge, Türkiye halkının köle edilemiyeceğini anlayan yerli ve yabancı para-babaları, şimdi de Doğu'da yaşayan halkımız üzerinde binbir oyun tezgâhlamaktalar.

Doğu ve Güney Doğu illerimizde tezgâhlanan bu türden olaylar ile işçi sınıfının ve halkın demokratik haklarının ortadan

(Devamı 3. Sayfada)

Vatan Partisi POL-DER G. Merkezinin yakılmasını protesto etti

● **Vatan Partisi Genel Başkanı Mehmet Özler, Basına verdiği bir demeçle POL - DER'e yapılan saldırıları kınamıştır. Demeç şöyledir :**

POL - DER
GENEL BAŞKANLIĞINA

Derneğinize yöneltilen saldırılar, en son olarak Genel Merkez binanızın önce gizli bir baskınla aranıp üye fişlerinin çalınması, ardından da kundaklanıp tahrip edilerek doruk noktasına ulaşmıştır.

Bu hayasızca saldırılar, sizlerin olduğu kadar, demokrasiden yana tüm demokratik güçleri düşündürmekte ve üzmektedir.

Bu saldırılar, polis teşkilâtı içinde halktan yana politika izleyen derneğinizin varlığından rahatsız olanlarca yürütülmektedir. Ancak bu saldırıların, baskıların, "halktan yana" olduğunu iddia eden bir hükümetin iş başında olduğu sırada yoğunlaşmış olması, hatta derneğinizin varlığının tartışma konusu yapılmış olması üzerine durulması gereken en önemli konudur.

Böyle bir olayın, CHP'nin ve Genel Başkanı Ecevit'in "gerici güçlerin oyununa geliyor" şeklinde izah edilmesi yetersiz, bir izah olur ve hatta olayların ardındaki gerçekleri yansıtmaktan uzak kalır.

Burada hemen üzerinde durulması gereken konu, hemen hemen bütün demokratik güçlerin desteğini alarak, hükümet olma imkânını elde eden CHP'nin hükümet olduktan sonra neden bindiği dalları kesmeye başladığıdır.

Bildiğiniz gibi, Türkiye tarihinin en ağır bunalımını yaşamaktadır. Bunalımın baş nedeni, finans - kapital, tefeci - bezirgân egemenliğidir. Diğer bir deyişle kırda yarı derebey ilişkilerin varlığı, ağır sanayii olmaması, baskıcı, pahalı, bürokratik militer devlet cihazıdır. Egemen sınıflar ve emperyalist ülkeler sömürü ve egemenliklerini elden kaçırmadan ve bunalımın yükünü emekçi kitlelere yıkarak bunalımı nasıl atlatabileceklerinin hesabını yapmaktadırlar. MC eli ile, bu ağır bunalımın yükünü halka yıkamayacağını, yıkmaya kalktığı takdirde kendi düzeninin yıkılabileceğini gördüğünden, halkın biriken tepkisini de amortize edebilmek için, CHP'li iktidarı çıkarlarına uy-

(Devamı 3. Sayfada)

TKP'nin bildirisine cevap :

Günün acil görevi, sosyalistler arası blok'u gerçekleştirmektir

Sosyalist, geçtiğimiz günlerde V.P. olağanüstü kongre kararlarını yayınlamış ve daha sonraki bir başyazısında *«Millî Birliğe Karşı Sosyalist Birlik»* şiarını atmıştı. Bu şiar yeni değil, ama gazetenin çıkışından beri sürdürülen *«Ortak Kurmay»* veya *«Sosyalist Blok»* şiarının somut bir tekrarlanmasıdır.

VP Kongre kararlarında şu tesbitler yapılır:

«Finans-kapital, kendi egemenliğine dayanan bu günkü düzen içinde bunalımı bir süre olsun, egemen sınıf açısından geçiştirmemin ancak emekçi kitleleri mutlak bir yoksullaştırmayla olabileceğini ve bunun içinde faşist bir diktatörlüğü öngörmektedir.»

«Ancak, devrimci demokratik güçler son derece dağınıktır tek başına hiçbirinin gücü halkın artan tepkisini örgütlemeye yetmez.»

«Şartlar, sosyalistlerin derhal bir araya gelip ortaklaşa bir program etrafında bir blok oluşturmalarını en can alıcı sorun olarak dayatmaktadır.» Ve kongre bu tespitler doğrultusunda sosyalistlere bir blokta örgütlenmek için çağrıda bulunmuştur.

Buna karşılık içinde bulunduğumuz günlerde finans-kapital faşizm provoları için oynadığı kumarı değiştirmektedir. Artık gazete manşetlerinden öğrenci, öğretmen, işçi katliamları inmiş, yerine *«Kürt çatışmaları»* almıştır. Ve yine aynı gazeteler Türkiye'nin *«bölünmek»* istendiğine dair feryatlarla doludur.

Bu yaratılan ortum içinde finans-kapital özellikle CHP ve AP'nin ittifakını sağlamak için *«Millî Birlik»* şiarını attı. Eğer böyle bir *«birlik»* kurulabilirse halkımızın canına daha iyi okunabilecektir. İşte bu bu gidiş karşısında Sosyalist, bütün devrimcilere gündemlerinde olması gereken en önemli görevi, sosyalistlerin bir blokta örgütlenmesi görevini *«Millî Birliğe Karşı Sosyalist Birlik»* şiarını atarak bir kere daha somut gerekçeleriyle açıklamaya çalıştı.

Geçtiğimiz günlerde 14 Haziran 1978 Politika gazetesinde şunları okuyoruz: *«TKP, Ulusal Demokratik Güçlerin Birliğine temel olacak platformu oluşturmak ve cephe birliğinin örgütsel sorunlarını görüşmek için bir araya gelmeyi, bir forum toplamayı öneriyor»* ve şöyle devam edilir: *«Provokasyonları doğuya kaydırıyor, ulusal ve dinsel ayrılıkları kışkırtıyorlar. Bütün bu saldırıların örgütçüleri, gerici-faşist güçleri birleştirmek için «Kurultay» düzenliyorlar.»*

Bu cümleler Türkiye'nin içinde bulunduğu cehennemi açıklamaya ve sosyalistlere düşen görevi anlatmaya yönelik.

Şu gerçeğin belirtilmeside sevindiricidir: *«Hiç bir örgüt kendi başına faşist tırmanışı durduramaz»* (Politika) Bunun kavranması Türkiye'deki buhranın derinliğinin kavranmasına bağlıdır. Aksi donkişotluk veya kayıtsızlık doğurur. Ve bugün pek çok parti ve eğilim sözde bu temel gerçekliği tekrarlarken davranışta bu gerçekliği taçlandırmıyor. Oysa olaylar hızla gelişmektedir, parababaları kendi güçlerinin en mükemmel koordinasyonu için gece gündüz çalışıyor. Politika gazetesindeki habere göre *«Güç birliğine temel olacak platformu oluşturmak ve cephe birliğinin örgütsel sorunlarını görüşmek için» «Forum»* toplanması önerilmektedir. Öneri bu haliye olumlu görülüyor. Önümüzdeki cephe birliği sorunlarının bir *«platform»* bir de *«örgütsel»* plânda olduğunu koymaktadır. Platformdan kasıt *«Cephe birliğinin» ortak programı* olmalıdır. Bu cephe için önemlidir, hayatidir cephede yer alacakların kesiştikleri noktaları belirler ve davranış birliğinin çerçevesidir. Öte yandan *«Örgütsel sorun»*dan kasıt da, cephede yer alan parti ve eğilimlerin birbirleriyle pratik olarak koordinasyonunu sağlayacak ve ortak davranışı yönlendirecek bir biçimlendirme olmalıdır. Burada örgütlerin bağımsız politikaları korunmak kaydıyla pek çok ortak davranış düzenlenebilir, ve yüzbinler finans-kapital cephesine karşı yönlendirilebilir.

Bu sorunları *«görüşmek»* için *«forum»* önerilmektedir. Böyle bir foruma gidilirken daha önceki deneyler dikkate alınmalıdır. Kasım 1977'de VP ve TEP'nin birlikte düzenledikleri Sosyalist Forum'dan ders çıkarılmalıdır. Önce forumu siz bu *«görüşme»* platformu değil, pratik bir adımla sonuçlandırılması gereken mücadele alanı olarak

(Devamı 3. Sayfada)

TÜRKİYE'NİN DÜZENİ

Dr. Hikmet KIVILCIMLI

Türkiye'de Türkiye'yi tanımadan devrimcilik yapmak geleneği vardır. Falan veya feşmekân ülkenin sosyal sınıf ilişkilerini aynen Türkiye'de görmek ve o ülkelerin devrimci mücadelelerini aynen Türkiye'de tekrarlamaya kalkmak, Bilimsel Sosyalizmi eylem kılavuzu olarak alan bir anlayışın ürünü değil, dogmatik ve taklitçi burjuva kafasının ürünüdür.

Türkiye'de devrimci mücadele yapan ve Türkiye'yi değiştirmek isteyen her kişinin önce Türkiye'nin orijinal Sosyal Sınıf İlişkilerini tanıması ve izah etmesi gerekir. Türkiye'yi açıklayan Devrimci Teoriye sahip olmadan Türkiye değiştirilemez. Bunu devrimciyim diyen hiç kimsenin unutmaması gerekir.

Bu açıdan bakarak yeni kuşakları hatta eski kuşakları aydınlatacağı umudu ile, Dr. H. Kıvılcımlı'nın 17 Kasım 1967 tarihli Türk Solu dergisinde çıkan yazısını tekrar yayınlamayı yararlı gördük.

SOSYALİST

Aldanılarak "DOĞU" denilen, bilimsel adıyla "PREKAPİTALİZM" çağrılacak Toplum tipi, temelde TEFECİ - BEZİRGÂN sermaye ekonomisidir. Tefeci - Bezirgân üretim yordamının tabanı üzerine kök salmış antika medeniyetler serisi bizim köprümüz üstünden geçmiştir. Yedibin yıl "tekerrür" etmişçesine, bata çıka yükselme gelmiştir. Her tekrarlanışında spiral (halezon) çizen salyangoz kımıltılarıyla dünyamıza yayılmıştır. Bu sümüklü böceğin en son ve aslına en uygun evi Türkiye'dir.

Aldanılarak "BATI" denilen, bilimsel adıyla "KAPİTALİZM" diye çağrılan toplum tipi, temelinde KAPİTALİST sermaye ekonomisidir. Kapitalist üretim yordamının tabanı üzerine kök salmış modern medeniyet, İngiltere'den Fransa'ya Almanya'dan Balkanlara doğru inerek üstümüze gelmiştir. Kapitalizm bizim prekapitalist sümüklü böceğimizi yedikçe: "— oh! ne güzel Batılılaşıyoruz" diye sevinmişiz. Kapitalizmi sümüklü böceğin kabuğu içinde yerleştirdikçe modernleştiğimizde öğünmüşüz. Hele sümüklü böceğin boynuzları üstüne şapkayı geçirince, en son sistem beyinle düşünüp davrandığımıza inanarak kabımıza sığmamışız.

Şimdiki gerçek durumumuz bu. Bu duruma göre, Türkiye'nin tarihsel kaçınılmazlığı ekonomik ve sosyal yapısını etkilemiştir: Tefeci - bezirgân kanburu üstüne, getirmiş Kapitalist kanburu eklemiştir.

TÜRKİYE'DE TARİHİN İŞİ NE?

"Canım, şimdi, Türkiye'nin binbir pratik çıkmazı önümüzde yatıp dururken, öyle yedibin yıllık tarihten genellemelere saplanmanın sırası mı?" denilecek. Bu düşünüş, bizde "teori" adlı gücün en iyi dileklerle dahi, ne ağlanacak yoksulluklara uğratıldığını bir yol daha ispatlamaktan başka anlam taşımaz.

İngiltere'yi, Fransa'yı, İtalya'yı, Almanya'yı bırakalım. Dünkü Osmanlı topluluğundan kopuşmuş Yunanistan'ı Romanya'yı, Yugoslavya'yı, Bulgaristan'ı da bir dem unutalım. Niçin Uzakdoğu'nun tavanına tünemiş Japonya 20 yılda en ileri kapitalist ülke oluverdi de bizim Yakın Doğu ve Akdeniz medeniyetlerinin zorlu mirasçısı Türkiye 250 yıldır her "Batılaşmak" istedikçe habire battı? 44 yıldır şapkasına dek "Avrupalılaşma" örneğini ülküleştiren Cumhuriyet çağında her gün en "İLERİ" geçinen Siyaset Partileri ve Liderleri Antika çağın kabuklarına dört elle sarılmaktan ayakta duramıyacaklarına kanmışlar?

Çünkü Türkiye Bâbil çağından beri, yıkıla dikile hep o yediveren Tefeci - Bezirgân ekonomi ve toplumunun "adanmış toprağı" olmuştur. Dün ve bugün Türkiye'mizin hangi özel konusundan yola çıkarsak çıkalım, az derinliğine araştırmaya girdik miydi, kaçınılmazca elimize geçecek en sağmaz kördüğüm Marx'ın işaret ettiği o ekonomi ve toplum kuralına bağlı kalır. İster "sağ" olalım, ister "sol"; Ne ekonomik, ne sosyal, ne politik, bilimcil, ahlâkçıl, ne filozofçul, dincil, güzel sanatçıl hiçbir konumuz yoktur ve olamaz ki, her çıkmaza varır varmaz, o kuralla baştankâra toslaşmıyabilsin.

TEFECİ - BEZİRGÂNLIK İLE KAPİTALİZMİN UYUŞMAZLIĞI

Prekapitalist ekonomik ve toplum ilişkileri de, Kapitalist ekonomi ve Toplum ilişkileri de hep "KAPİTAL" (SERMAYE) sözcüğüne bağlı görünürlerse de, Tarihin akışına bakılırsa bu iki sistem, biri önden, ötekisi arkadan gelerek birbirini izlemiş olmakla kalmazlar, birbirleriyle kıyasıya güreşmiş, birbirlerini alt etmiş, yerinde yok etmiş iki insan düzenidirler.

Yeryüzünün tüm haritası üzerinde, insanlık tarihinin bütünü ile akışını gözönüne getirebilirsek, o iki düzenin karşılıklı gelişimini ve savaşını daha iyi ve açıkça kavrarız. Kapital eserinin III. cildinde Karl Marx'ın bir kaç sözle belirttiği bir ekonomi kuralı vardır: Nerede (hangi ülkede, ne zaman Tefeci - Bezirgân prekapitalist ekonomi AŞIRI gelişime uğramışsa, orada modern adını alabilecek kapitalist ekonomi imkânsız kalmıştır.

Ekonomide: "Sağlam para, çürük parayı kovar" denir. Toplum tarihinde bunun tersi de çok olmuştur. Kapitalizm elbet Tefeci - Bezirgânlıktan daha sağlam bir üretim yordamıdır. Öyleyken, hemen hemen 7 bin yıl, çürük Tefeci - Bezirgân düzeni, Kapitalizmin yaşamasına değil, doğmasına dahi yer verdirtmemiştir (*). Her çağda ölüp ölüp dirilen tarih ortadadır. Tüm Yakın ve Uzak Doğu bölgeleri en aşırı Tefeci - Bezirgân ekonomi temeline dayanmış medeniyetlere sahne oldukları için, kapitalizme ulaşamadılar. Tefeci - Bezirgân ekonomi temeline dayanmış medeniyetler en az verimli tarla olduğu için İngiltere, yeryüzünün ilk kapitalist ülkesi olabildi.

20nci Yüzyıla gelinceye değin, Tarih içinde Tefeci - Bezirgânlığın aşırıca geliştiği her yerde Kapitalizmin bir türlü gelişemediği kadar canlı bir olayı Marx - Engels'ten başka hemen hemen herkes atladı. Ama bu gerçeği görmüye, "doğru sayıyı" besliyen hiç kimse kalkışmaz. "DOĞU" adıyla anılan "Yarı - Sömürge" evrenleri (Osmanlı, Acem, Çin kıtaları) : en büyük Tefeci - Bezirgân medeniyet artıkları idiler. Genel olarak Yakın ve Uzak Doğu ülkelerinin, özel olarak Türkiye'mizin kapitalizme bunca geç kalışları, yukarıda belirtilen ekonomi ve toplum kuralının hem en "şahane" hem en "iğrenç" belgesini verdi. Bu topraklarda, —bütün öteki etkenler bir yana— Tefeci - Bezirgân ekonominin azgınlığı, kesin olarak kapitalizme yer bırakmadı.

TÜRKİYE'NİN "MUCİZESİ" ÇELİŞKİLERİ UZLAŞTIRMA

20nci Yüzyıl Türkiye'si, hiç bir "mucize" göstermediyse bile, Prekapitalizm ile Kapitalizm arasındaki o yaman tarihsel uzlaşmazlığı uzlaştırmak "mucize"sini ne yazık ki gösterdi. Ve bir milleti, bütün evrensel siyaset iktisat bunalımları ve altüstlükleri arasında iliklerine dek dondurup uyuşturmayı becerdi. Öylesine ki, Sivas Kongresinde toplanarak tüfekle kovaladığımız Emperyalizmi davul zurnayla, düğün bayram ederek memlekete sokabildik.

Bu kabuğu kaldıralım. Altında yatan sebepler: "Türkiye'de Teşkilâtçı yok", "Fikir adamı yok" ve ilh. gibi en pisipisine küçük burjuva ukalâlıklarının ciddi ciddi pederâne yapıldığı maskaralık "ideolojisi" ile mi açıklanabilir? Hayır.

Türkiye Cumhuriyet ilânından 6 yıl önce, Mustafa Kemal Paşa Veliahd Mehmet Vahidettin Efendinin "Yâver hassı" gibi yanında Almanya gezisine çıktığı yıllarda (1913 yılı) "Murahaba Kanunu" ilân edilmişti. Bu kanuna göre en yüksek faiz yüzde 9'u geçmiyecekti. Tam 50 yıl, Cumhuriyetin ilânından 44 yıl sonra ne görüyoruz?.

Bırakalım Anadolu körfezini, İstanbul'un göbeğinde, Milletvekillerinin dokunulmazlıkları şöyle dursun, Genelkurmay Başkanlarının, Başbakanların, Cumhurbaşkanlarının yanbakılmazlığından kat kat üstün (ve kitapta değil basbayağı hayatta) değinilmez dokunulmazlıklar taşıyan bir "Banka Müdürleri kilik" biçiminde inanılmaz bir finans - kapital konspirasyonu egemendir. O sayede, faiz derler, komisyon derler, harç derler, pul derler, derler oğlu derler. Bankalar verdikleri para için, sırasında yüzde 40, 60, 100 ve ilh.'a dek yükselen kâr sağlarlar. Tefeciliğin daniskasını doğrudan veya "Emlâkçı" kanalıyla rahat rahat yapabilirler. Kitabına uydururlar. Ve kitap, Tefeciliği "şiddetle yasak" eden 1333 (1917) kanunu aynı rahatlıkla rafta uyur. Köylünün, esnafın tefeciye ödediği, faiz yüzde 100'den aşağıya, Allah göstermesin inmez, yüzde 1.000'den yukarıya her zaman çıkar.

Ve sonra herkes şaşakalır: Neden Türkiye Batılı genliğe kavuşamamıştır? Neden Başbakan Sovyetlerle alışveriş yapmıya gidince Adana'ya 5000 Amerikan askeri indirilmek kabalığı gösterilir? Neden 12 Amerikan üssü ile 22 Amerikan şirketi toprağımızı babasının evi sayar, evinde yapamadığı sömürü ile çiğner? Neden Kapitalist Fransa'sında bir De Gaulle, memleketindeki NATO kuvvetlerine pılıyı pırtıyı toplatırken, Türkiye'de siyasîlere işkenceciğiyle ün yaparak polislikten Bakanlığa yükselen bir kişi Türkiye gazetelerinde her şeyi yalanlarken, Amerikan gazeteleri, özellikle o Bakanın hudutlarımıza Füze savar perde gerilmesi için teklif yaptığını yazar?

Türkiye'de tefeciliğin yüksek faiz vurması ile, Millî Savunma Bakanının Türkiye'yi büsbütün çıkılmaz tehlikeli üs durumuna gönüllüce sokması arasında ne ilişki vardır?.. Sırası geldikçe bu ilişkinin binbir telini gözönüne getirebiliriz. Şimdilik, yalnız basit tarihsel gerçeği alalım.

Bildiğimiz Antika Tarihte, Tefeci - Bezirgân Sermayenin kurduğu medeniyetlerin hepsi de, anadan doğma (modern deyimi ile) Kozmopolit'tirler: ne sınırları, ne ulusları bellidir. Kapitalist Medeniyeti ise, nerede doğdu ise orada, hemen ekonomi top ateşinin ulaştığı yerlere dek uzanan toprakları kesince sınırlandırır ve o sınır içindeki yığınlarını (ırk, dil, din ve ilh. farklarına bakmaksızın) kapitalist sömürünün millet potasında eritmeye bakar. Onun için, kapitalizm anadan doğma Milliyetçi, ve Vatancı (yurtsever) bir düzendir.

Tefeci - Bezirgân için, başında iktidar olarak Firavun veya Johnson, Hitler veya Mahatma Gandi olmuş, bunun zerrece önemi yoktur. Yeter ki vurguna dokunanları varolan iktidar yola getirsin... Yola getirmezse, Tefeci için karada ölüm yoktur. Sermayesini yüklendiği gibi, kendisi yola düşer. En yüksek vurgun bulduğu yeri "Vatan" sayar. Türkiye'deki kapıkullarına "hangi Partiden" oldukları sorulunca, büyük bir mârifet işlerce: "Ekmek Partisindenim" karşılığını verirler. Bu, o eski Tefeci - Bezirgân eğiliminin beyinsizlik alışkanlığıdır.

Kapitalist ileri bir üretim sağladığı toprağa ve insanlarına göbekbağı ile bağlıdır. Vatan içindeki Milletin sosyal, politik, kültürel ilişkileri üzerine dayanıp yaşamak zorundadır. Kapitalist Ekonomisi nasıl Piyasa ve Borsa kanunları ile işlerse, ülkenin üstyapı ilişkileri de (hiç değilse serbest rekabet çağında) burjuva demokrasisi ve Hürriyeti düzeniyle yürütülmelidir. Kapitalist, kızınca, kervanını kaldırıp diyar diyar göçmeyi kolayca göze alamaz. Yurt sınırları içinde bağladığı millete, kendisi de dilediği yönü verebilmek için bağımlı kalmak zorundadır.

İmdi, Türkiye'nin Ekonomi ve Politikasına Tefeci ve Bezirgân Hacıağalar egemen olunca, onların antika havalarıyla, seçim meçim deyip, "sandıktan çıkardıkları" sözcüleri ister istemez, kendileri gibi "Kaalu belâ!"denberi KOZMOPOLİT olacaklardır. Modern Kapitalizm çağında yaşadıklarını hesaplıyarak, sözde ve görünüşte herkesten çok milliyetçilik ve yurtseverlik uğruna kelle uçuracaklardır, iş'de ve içte: fitili Amerikalının sigarasını bekliyen atom bombası üzerine tümüyle Türk milletini ve Türkiye'yi oturtmakta, ne milliyetçiliğe, ne vatanperverliğe aykırı bir yan görmiyecektir. Hatta örneğin, Batıda az çok dürüst bir kapitalizmin yetiştirmesi olan De Gaulle, Amerikan üslerini Fransa dışı edince ağızları açık kalacaktır.

Ey Türkiye'nin Türkleri ve solların Sağları ve Solları!... Yukarıda söylenenleri ne Doğunun, ne Batının kitapçıklarında okumadığınız için kınamayın, "Kendi omuzlarımız üstündeki" kafacıklarımızı kullanmaktan korkmıyalım.

Belirtilen ana çelişki ile sonuçları: filan Bakan, Kabine veya Partiden önce ülkenin SOSYAL YAPISINA bağlıdır. Böyle bir Sosyal Yapı içinde kıvrandığımız, "Ortanın Solu"ca da artık istenen yapı değişikliğinden dahi iyi anlaşılıyor. Sosyal yapı değişikliği istiyen insanlar, harekete üç beş ısmarlama klişe "solluk"larla yetinmezler. Cihan ve insanlık gelişiminde belirli ilişkisi bakımından, kendi toplumunun biçimi ve özü işlenmedikçe "Teori"den konuşulamaz.

"Devrimci, Teorisiz, devrimci Hareket olamaz" gerçeğini, bizde de hecelemiyen kalmadı. Ama, ne teorinin hareketi, ne Hareketin teorisi üzerinde henüz kimse çalma çırpma tekerlemelerle saklanbaç oyunu oynamaktan başka türlüsüne katlanamıyor. "Sosyalizmin bilimi" deyince: Bilimsel Sosyalizmin ana kitapları dışında (mutlak Türk olmaması şartıyla) her sosyalistten çevrili düşünceler yetmez. "Türkiye'nin kendi öz koşulları" deyince: kırk yıldır yapılanları değil, basılmış yazılanları bile sansür ederek unutturmaktan başka "üstad" geçinmenin yolu kalmamış sayılamaz.

Türkiye'de 2 "TİP" kurt teori düşmanlığı uluyor. Eski kurtlar (kendi demagojilerini var etmek için): **"Teori adamı yok"** (Fikir adamı yok) diyorlar. Yeni Kurtlar: (kendi yokluklarını maskelemek için) : **"Teori yok"** (Düşünceyi biz yapacağız) diyorlar. İkisi de aynı kapıya çıkıyor: **HARAKETİ köksüzleştirmek.** Hiç değilse, dünü bilmeyen yeni kuşakları Kerâmetin kendilerinde olduğuna inandıracaklarını umuyorlar. Aldanıyorlar. Türkiye'de Teorinin kendisi de adamı da vardır. Hareketin kökü, gövdesi ve meyvası da...

Bütün Türkiye'nin solcuları birleşiniz!

(*) Bu olayın ayrıntılı gelişimlerini "Tarih - Devrim - Sosyalizm" ve "İlkel Sosyalizmden Kapitalizme, Birinci Geçiş: İngiltere" adlı kitaplarda teorik bakımdan özetlemeye çalıştık. Aldıran olmadı. Yalnız bir kaç "yetkili - Solcu"nun konuyu kötülemek için, arkadan ve "karda gezip izini belli etmeksizin" kaşkarika fısıltısı kulaklara çalınmakla kaldı. Bu bizde teori yoksulluğunu azdıran pratik tabansızlığın onulmaz belgesiydi.

Ne var ki, Bütün "Yetkililerin" aldırmadığı olay, azıcık sıkıştırılsalar hepsinin; "onda bilinmeyecek ne var?" deyiverecekleri kertede üstünden atlanılmaz bir sosyal gerçekliktir.

Dr. Hikmet Kıvılcımlı'nın Vatan Partisi davasıyla ilgili savunması



Mücadele tarihinden belgeler

(Geçen Sayıdan Devam)

III. — İÇTİMAÎ DOKTRİN: Osmanlı çöküşü ile iktısat geriliğimiz, ister istemez bütün sosyal varlığımıza, hukuk, ilim, ahlâk, felsefe, edebiyat, hatta din münasebetlerimize kadar tepkiler yapar. Bugüne kadar herkes ZİHNİYET değiştirmek için haykırıyor. Lâkin bu nasıl olur? Öne sürülen bütün teklifler derebeği kalıntıları yüzünden tersine döner. Bu terslikler ile V.P.'nin onları düzeltişlerine örnek verelim:

Düşünüş yücelmeleri: Bütün siyasî partilerimiz doktrinsizdirler. Bu içtimaî fikirsizlik iki felâket getirir: 1) Teşkilâtta meşhur edilip putlaştırılan derebeği şef ile, bu başbuğ çevresinde iktidar zaferinden pay çapulunu bekliyen Ortaçağ avanesi.. 2) Propagandada: millî dâvâları prensip tartışması yerine gayrı insanî «gövde gösterileri»...

V.P. Doktrini ile aşağılık hayvanca gösteriler yerine insanca yücelmiş

Davranış aşağıdan: Düşünce seviyesi o kadar düşük olan siyasetimizde davranışlar, tam tersine hep yukarıdan, «Tepeden inme» olur. Oysa, tarihimizde en iyi niyetler bile halka dayanmadığı için, başarısız kaldı. Genç Osman ile Selim III: kendileri kurban gittiler. Mahmut II ile Abdülmecit, kendileri değilse bile, açtıkları ecnebî borçlar çığıyle imparatorluğu kurban ettiler. Abdülhamit, Enver Paşa'ya şöyle demişti: «Avrupa'lıların medeniyetini takdir ederim. **Sarayda temsiller verdirdim... Maksadım saray halkı örnek olsun, garbın terakkiyatı yukarıdan aşağıya kontrollu girsin diye idi.»** Bu ters zihniyetle kanunlar: 1) Bâbıali'de «TANZİM, 2) Âyan'da «Müzakere», 3) Mepusan'da «Kabul» edildi. Devlet: «LÂZİM», Halk ve millet: «MELZUM» sayıldı.

82 yıl evvelki Abdülhamit siyaseti ile, şimdiki Menderes istibdadı bu ters davranış yüzünden benzeşti. Onun için V.P. Tüzüğü bu aşiret ağalığı ile modern siyaseti birbirinden ayırdetmek üzere 2. Gaye maddesini şöyle yazdı :

«Şahsî nüfuz yerine, mutlak surette kanun yolu ile: a) Devleti milletten üstün değil, milleti devletten üstün tutmak ve anti - demokratik kanunları ayıklamak.» «Bu mübarek iktisadî kuvayımilliye seferberliğimizin ruhunu başta işçi sınıfımız gelmek üzere, cahil, âlim, köylü, şehirli.. bütün değer yaratan iyi niyetli vatandaşların tamamiyle aşağıdan gelme ve tamamiyle serbest (Teşebbüs - Teşkilât - Kontrol)larında bulmak ve bu emelle, bütün organlarda bilfiil müstahsilleri çoğunlukta görmek, yarımız olan kadını ön safta bulmak, Gençliğe sonsuz inanmak.»

V.P.'NİN PRATİK DOKTRİNİ

Tüzüğümüz, Programımız, Gerekçemiz, «Siyasetimiz» adlı broşürümüz, Vatandaş gazetemizde olduğu kadar, polisçe Teyp cihazına alınan nutuklarımızda defalarca açıklanmış bulunan pratik tekliflerimizi burada özetlemek bile çok uzun olur. Yalnız 3 tezimize iki sözle işaret edelim:

I. TEZ : Her parti pahalılıktan dem vurur. Fakat buna işsizliğin sebep olduğunu saklarlar. V.P. Tüzük Mad. 2 : **«Müzmin işsizlikle, azgın hayat pahası kanser haline gelmiştir»** derken, pahalılığın istihsal arttıkça azalabileceğini anlatır.

II. TEZ : Her parti az çok **sanayileşme** taraftarı gibi gözükür. Ama, CHP devletçiliği «iktisadî inkıbaz» idi. Halk Partisi'nden çıkma D.P.'nin 4. Menderes kabinesi de **«Herşeyden önce ziraat»** dedi. D.P.'den çıkma CKMP **«Sanayi hareketinin sıkı bir seleksiyona tâbi edilmesi»**ni istedi.

V.P. ağırsanayi ile içtimaî adalet prensibini koydu.

III. TEZ : Sanayi nereden bulunacak? CHP pahalı devletçi, DP kayıtsız ecnebî sermayeci ve vurguncu idi. V.P.: (Ucuz devlet + Şuurlu Ticaret + Toprak reformu) prensibile milyarlar sağlar. Sonra ecnebî sermaye gelir.

* * *

T.C.K. 142/1'E DAİR ÖZEL SAVUNMA

Hakkımda suç isnat eden idianame şekilce ve muhtevaca yanlıştır.

ŞEKİLCE : İddianame ilim dışıdır. Atfedilen söz ve fikirlerden hiç biri nerede, ne zaman, kim tarafından belirtlimiş belli değildir. **"Vatan Partisi'nin muhtelif şubelerinde, idare toplantılarında, ilmî ve seçim için yapılan toplantılarda, muhtelif topluluklara karşı"** deniyor. Bu iddia nasıl tespit edilmiş? Gene sadece :

"Dosyalar münderecatı" : "Hazırlık tahkikatı sırasındaki ikrar ve itiraflar, ilk tahkikatta, diğer maznunların ve şahitlerin ifadelerinde" deniyor. Ne dosyanın numarası, ne ifadenin sahife numarası ve sahibi belli değil. Netekim, anılan cümlelerden hiç birisi benim fikrim veya sözüm değildir. Kimin tarafından, nerede, nasıl söylendiği bilinmiyen o cümlelere ben niçin cevap vereyim? Mahkemenin, bu konkret ve objektif olmayan, zaman, mekân ve şahıstan münezzeh umumî kavli mücerretleri toptan yok sayması gerekir. Bana öyle geliyor ki, savcı, dalgın ânında okuduğu polis fezlekesinden aklında kalmış iki üç beş sözü gelişigüzel sıralamıştır. Bir zühuldür bu.

Bir tek cümleye sığdırılan 18 kaziyeye bakalım :
MUHTEVACA :

1) **"V.P.'nin sırf işçi sınıfının partisi olduğunu",**

2) **"Bütün işleri işçi sınıfı ile yapacaklarını"..**

söylemek suç değildir. Ama, benim fikrim de hiç değildir. GEREKÇE s. 33'te yazılı kanaatim aynen şudur :

"V.P., işçi kanadını başa geçirmeği, milletçe yükselişimizin tek yolu saymakla beraber, asla dar ameleci değildir. Tek başına işçi sınıfı içine gömülmek ölüm kadar uğursuz bir mahpusluktur."

O halde iddianame bu isnadı nereden çıkarmış? Uydurmuş.. Devam edelim :

3) **"Köylünün de aralarına katılacağını",**

4) **"Partiyi ancak bu iki sınıf temsilcilerinin temsil edeceğini"..**

söylemek te gene suç değil, ama yanlış bence. Zira köylü bir sınıf değil, birçok tabakalardan derleme bir kütledir. Sonra ben böyle iki sınıfın inhisarını asla kabul etmem. GEREKÇE s. 33 - 34'te aynen şöyle derim :

"Teşkilât şuurlu işçilere baş rolü vermekle beraber, milletimizin her sınıf, zümre ve tabakasına açıktır. Vatanını canından çok seven işçi, köylü, münevver, esnaf gibi, iyi niyetli sanayiciler, hatta fert olarak gerilikten iğrenmiş samimî tefeci, bezirgânlar dahi, V.P. Tüzük ve Programına inanarak gelirler ise, bundan iftihar duyarak sıcak ilgi gösterilir."

O halde V.P.'ni en iğrendiği kapalı tekkeye benzetmek niçin? Yanılmaktan.

5) **"İşçi sınıfını iktidarda görmek istediklerini"..**

söylemek suç mu? Her siyasî parti gibi, işçi partileri de iktidara gelmek için kurulur. Bu demokrasinin alfabesidir.

6) **"İşletme sahiplerinin elinden toprağın kendisine yeteri kadarı bırakılık geri kalanın köylüye dağıtılacağını"..**

söylemek, CHP'nin Toprak Kanunlarından MBK'nin bu sıra hazırladığı Toprak Reformuna kadar, her devirde ele alınmış konudur. Yalnız "İşletme sahibi" sözü yersiz. Modernce işletilmiyen, derebeğilerin fazla toprakları için yapılacak kanunî işlem, iddianamenin beraatini istediği V.P. Programında dahi detaylariyle anlatılır.

7) **"Başka sınıfların ve zenginlerin lüzumu olmadığını"..**

ben söylemedim. Ama her sosyalistin her günkü lâfıdır. Türkiye'de resmen birkaç tane sosyalist partisi var. Devlet Başkanı C. Gürsel de sık sık, Türkiye'de bir Sosyalist partisinin lüzumunu ve desteklenmesini, müsamaha görmesini söyler.

8) **"V.P. iktidara geldiği takdirde dış ticareti, kapitalist fabrika ve işyerlerini sahiplerine bir hisse bırakılarak devletleştirileceğini"..**

ağzıma almış değilim. Çünkü, **Devletleştirme** bugün artık, serbest rekabetin beşiği olan İngiltere'de bile parti programıdır. T.C. Anayasasında ise, altı umdeden biri : Devletçiyiz' dir. Bu CHP'nin bayrağında oktur.

10) **"Dış ticareti elinde tutan ekalliyetin elinde bulunan her şeyin alınarak, müstahdem durumuna sokulacağını"..**

söylediğimi savcılık ıspat edemez. Ancak bu da devletleştirmenin bir şekli olabilir. Ayrıca 142'ci madde "sosyal SINIF" tan bahseder. EKALLİYET: sosyal bir sınıf değildir, birçok sınıflardan mürekkeptir. Ekalliyet düşmanı Hitler'dir.

11) **"Millî gelirin bütün millete müsaviyen taksim edileceğini"..**

Eflâtun'dan beri sayıklıyan kötü hayalci esnaf sosyalizmleri geviş getirirler. Bence: bir yüksek mühendisle bir kaba işçiye eşit gelir vermek, kültür düşmanı olmaktır. Patrona Halil değilim.

(Devamı Gelecek Sayıda)

İşçi sınıfının hakları

(Baştarafı 4. Sayfada)

sayılamaz. Maddî hayat şartlarının aşırıca kötülüğü ve onun yarattığı ruhî bunalımlar ve çöküntü işçinin dalgınlığına, dikkatini toplayamamasına neden olur. Ve herhalde bu durumdan işçiler sorumlu tutulamaz. Asıl sorumlu daha fazla kâr için, işçinin hayatını cehenneme çeviren patronlar ve bu duruma göz yuman iktidarlardır. Bu durumu yargıçların bilmemesine olanak yoktur. Türkiye'de yaşayan her insan zırdeli veya satılık kul değilse bu durumu görebilir. O zaman da kendiliğinden bir iş kazası değil, bir cinayeti ortaya çıkar. Herhalde yargıçların görevi cinayete kurban gideni değil canileri yargılamaktır. Hadi diyelim ki bu kadar zahmete girmeyi göze almıyorlar, kendilerince yasayı yorumluyorlar. O zaman da en basit insan mantığı, ölü insanı diri sayıp, **"işverenin iş akdini fesih hakkı doğar"** diyemez. Ayrıca İş Yasası'nda bu konuda fazla yorum gerektirmeyecek açıklıkta hükümler de varken.

Yargıtay 9. Hukuk Dairesi'nin bu yorumu (!) ile patronlar, katlettikleri işçinin iş akdini fesh etme, işten çıkarma yetkisine sahip olacaklar, işçinin hem tazminat haklarını, hem de iş cinayetinden doğan çok az miktardaki haklarını yani **kan bedelini** ödemekten kurtulacaklardır. Her "iş kazasında" (!) işçinin "tedbirsizliğini" (!) "işi savsaklamasını" (!) bulmak ya da bulDurmak, böyle iktidarlar, böyle hukuk ve hukukçular olduktan sonra, patronlar için işten bile olmasa gerektir. Vicdanları patronların kasasında atan satılık beyinleri bu kadar çok olan bir ülkede, patronlar için bunun sözünü bile etmek abes olur.

Parababalarının ölümü yaklaştıkça, böyle iktidar saldırıları, böyle hukukçu (!) yorumları çoğalacaktır. Artık sağları iliklerine dek sömürmeleri onlara yetmemektedir. Neden katlettikleri işçilerin altın dişlerini (tazminat ve kan bedeli) de sökmesinler. Ve neden hizmetlerine koşulacak, bu kadar gönüllü varken, mezar soyunculuklarını kanunîleştirmesinler.

Tüm bu "hukuklu - hukuksuz" saldırılar karşısında **"insanım"** diyen herkes, işçi sınıfı saflarında yer almalıdır. Canilerin, mezar soyguncuların ve suç ortaklarının iktidarına karşı olmak, insan olmanın en basit şartı haline gelmiştir.

Var mıyız insanlığa?

Alman «Yardım»ı

(Baştarafı 1. Sayfada)

Yüzyıldan uzun bir süredir Batı emperyalistlerinin elinde oyuncak olmuş Türkiye gibi bir ülkede, böylesine kölece feryatlara çok sık rastlanır.

Finans - kapital'in "YANKI"sında, Alman heyetinin son ziyareti ile ilgili habere şöyle giriliyor :

"Türk - Alman askerî işbirliğinin geçmişi asırlar öncesine gidiyordu."

Asırlar öncesine değil ama 60 küsur yıl öncesine döndüğümüz zaman, bugüne ışık tutan bir "Türk - Alman işbirliği"nin güzel bir örneğini görürüz.

Osmanlı Devletinin İngiltere tersanelerinde yaptırttığı iki dritnot, Türkiye'ye gönderilmez. Sebep, I. emperyalist savaşın başlamasından sonra, Osmanlı devletinin Almanlarla gizli anlaşmalar imzalamış olması idi. O zaman "Başkalarının vermediğini Millet yapar" bile denmedi. Alman "dost"umuz hazırdı. İngiliz' in vermediğini Alman verirdi! Derhal "Göben" (Yavuz) ve "Breslan" (Midilli) zırhlıları Almanya'dan Türkiye'ye yola çıkarıldı. Bu iki gemi, Türkiye'yi Alman emperyalizminin yedeğinde savaşa sokmaya geliyordu.

İşte tarihimizdeki "Türk - Alman işbirliği"nden bir hayırlı örnek. Alman emperyalizmi ile Türkiye'nin "işbirliği"nin hayırlı örnekleri sayılmakla bitmez.

Şimdi de, Ambargo üzerine ABD'ye kızgınlığımız bu kadar artmışken, Uluslararası Finans - Kapitalin denenmiş kiralık katili Alman emperyalizmini, Türk milletine, Türk subayına, Türk askerine "dost", "müttefik" göstermek için bundan iyi fırsat olur muydu? İşte yine, 100 yıllık "dost"umuz, işte yine "yardım" etmeye geliyordu. Alman emperyalizminin "dost"luğu "yardım"ıyla efendi değiştiriyormuşuz, içeride faşizmi güçlendirirmiş; ne gam! Şimdi parolamız "Amerika'nın vermediğini Alman verir"dir. Bu parola gereği, bir zamanlar Amerika' ya ne verilmişse, Almanya'ya da o verilecek demektir: "ÜS - TESİS - İMTİYAZ vs..." Bunu biz söylemiyoruz. Finans - kapital'in "YANKI" sı şöyle bir geçiştiriyor :

"Savunma Bakanı Hasan Eset Işık Almanya'ya üç kademeli bir işbirliği planı önerdiğimizi söyledi. ÖNCE Türkiye'nin (...) harp sanayi tesislerine sipariş (...), SONRA Türk harp sanayii geliştirildiği takdirde Almanya'nın bundan ne kadar ve nasıl yararlanacağı (...) NİHAYET, Türkiye'de ortak yeni yatırımlara, TESİSlerin, hatta ÜSlerin KURULMASIna gidilebilir miydi?"

Evet, Hasan Esat Işık'ın ağzından ve finans - kapitalin "YANKI" sı vasıtasıyla kamuoyu hazırlanıyor. Harp sanayi tesislerimize sipariş, TESİS'lerin ortakça geliştirilmesi, nihayet yeni yatırımlar, TESİS'ler, ÜS'ler vs...

İntikamcı Alman Emperyalizmi ile bu ihanet işbirliği, tarihimizde örneklerini gördüğümüz hayırsız sonuçlardan başka bir yere varmaz. Kırk yıllık emperyalizm kurdunun "dost" diye yutturulmasına karşı mücadele, en önemli yurtseverlik görevi olmalıdır.

İktidar, halktan mı şirketlerden mi yana?

(Baştarafı 1. Sayfada)

için tepesi taklak edilmişlerdi. Bu akıbete uğratılanlar sadece Musaddık ve Allende değildir. Sayılamayacak kadar çok yönetici, bu çok uluslu şirketlerin kurbanı olmuştur. "Satılık değil mi, yok et" parolası vazgeçilmez parolalarıdır. Eğer içer den vatan haini iktidarlar, satılık yöneticiler elverip bel vermese bu çok uluslu şirketlerin büyüklükleri ve dünya egemenlikleri iskambilden şatolar gibi çöker gider. Halkların köleleştirilmesi son bulur.

Bizde I. Kurtuluş Savaşı bunun en güzel örneğidir. Birkaç şirketin değil, tüm batılı emperyalistlerin giriştiği en modern teknikli askerî sal dırılar bile, çıplak elle dövüşmek zorunda bırakılan Türkiye halkı tarafından geri püskürtüldü. Halk satılık saraya değil, Mustafa Kemal ve arkadaşlarına inandı, güvendi. Yurtsever yöneticilerin etrafında kenetlendi. Bu sayede "Ateşten Gömlek" yırtılabildi. Ne varki savaştan sonra iktidar, yüzbinlerce evladını kaybeden işçilerin - köylülerin değil, burjuvazinin oldu. Burjuvazi, en itçe sezişi ile dışarda emperyalizmle, içerde derebeğilikle kay naşmadan edemeyeceğini gördü. İktidar olanakları ile Kurtuluş Savaşını olmamışa çevirdi. İçerde işçi - köylüyü ezdi, dışarda savaştaki biricik dostumuz işçi devleti SSCB'den uzaklaşma politikası izlendi. Bu kahredici sınıf gerçekliği karşısında Kurtuluş Savaşçılarının iyi niyetli yöneticilerinin, iyi niyeti yetmedi. Emperyalizmin, çok uluslu şirketlerin kulları, vatan millet hainleri üreyip türemeye başladı. Mus tafa Kemal'in ehrama kaldırılışından sonra bu gidiş daha da hızlandırıldı. Az çok izlenmeye çalışılan millî politika tamamen terk edilip, ülkemiz yeniden yarı - sömürge haline getirildi. Yabancı Sermayeyi Teşvik Kanun'ları ile ülke ekonomisi - politikası birkaç yabancı tekelin ve yerli ortaklarının kayıtsız - şartsız egemenliğine bırakıldı. İktidarda halkın temsilcileri değil, bin bir alavere dalavere ile halka seçtirilmiş, yerli - yabancı parababalarının temsilcileri, yer alıyordu. Bunlar için yerli - yabancı parababalarının her istekleri emir'di. Tüm CHP, DP, AP ve çok ortaklı iktidarlar, üst kademe devlet yöneticileri parababalarının hizmetine gönüllü koşum atı yazıldılar. Ülkemizin yeraltı yerüstü, insan, hayvan tüm zenginlik kaynakları bu hainler sayesinde birkaç yabancı şirket ve yerli ortaklarının eline geçti. "Dediğim dedik, astığım astık" şirket kabadayılıkları, bu vatan satıcısı, halk düşmanlarının el verip bel vermesi ile sağlandı.

Bugün birkaç şirketin, Türkiye halkı ile resmen alay edebilmesi, oyuncak gibi oynayabilmesi izlenen bu politikanın, satılık bu politikacıların ürünüdür.

Tüm komşularımızda gürül gürül petrol akarken, biz birkaç cılız kuyu ile yetinmekteyiz. Resmî ağızlar bile, Türkiye'de ciddi bir petrol araştırılması yapılmadığını söylemek zorunda kalıyorlar. Bizde petrol ithalâtı gibi, araştırma da bu çok uluslu şirketlerin insafına bırakılmıştır. Bu şirketlerin çok daha kârlı olan ithalâtı bir yana bırakıp, petrol araştırması yapacağını varsaymak, kör olmak demektir. Bu şirketlerin zengin petrol kuyularını kapattığı çok yaygın bir kanaattir ve bu kanaatte gerçeklik payı çok fazladır. Son Sovyetler'le yapılan petrol araştırması konusundaki teknik işbirliği yapılması anlaşması bile, bu şirketlerin çok sert tepkilerine sebep olmuştur. Bayilerdeki petrol satışlarını bile durdurmuşlardır. Elbette bu sebepsiz değildir. Kendi çirkefliklerinin ortaya çıkması korkusudur, tepkileri.

Gerek kendi kaynaklarımızın işletilmemesi, gerekse şirketlerin tekel fiyatları ile yapılan ithalât milyonlarca dolarlık döviz kaybına sebep olmakta, bu yükün tamamı emekçilerin sırtına yeni zam ve vergilerle yıkılmaktadır. Daha bir buçuk yıl önce, bu şirketlerin dayattıkları tekel fiyatları kabul edilince, bu yük % 100'ü aşan zamlarla emekçilere yıkılmıştı.

ATAŞ ortağı şirketler şimdi de başlangıçta söylediğimiz % 12 zam ve 180 milyon dolarlık Türkiye halkının soygunu sayesinde kazandıkları alacaklarını Ecevit iktidarına dayatmışlardır. (Bu batak ekonomiye daha fazla güvenemediklerinden olacak, borçlarını almakta aceleci davranıyorlar.)

Ecevit iktidarı ve onun "devrimci" Enerji Bakanı Baykal, başlangıçta yalancı pehlivan hokkabazlığı ile güreşe hazır olduğunu ilân etti. "Rafineride üretim 90 gün içinde tam kapasite ile başlamazsa şirketlerin işletme haklarının iptal edileceğini, rafinerinin kamulaştırılacağını" açıkladı. "Bu konuda çalışmalar süratle sürdürülmekte" idi. Bu yasal hak çoktan dolmuş olmasına rağmen en ufak davranışa geçilmedi. Karar anı gelinceye kadar yapılan bol keseden atışlar, o an gelince kesildi. Kahramanlığa soyun durulan Baykal :

"ATAŞ rafinerisi sorununu ideolojik bir sorun olarak görmüyoruz. ATAŞ'ı sorun olmaktan çıkaracak yeni ve daha sağlıklı bir statüye kavuşturma yolunda kararlıyız" deyip tükürdüklerini, uysal uysal yaladı. "Baki kalan bu kubbede hoş bir seda" değil miydi?

Demek sorun "ideolojik" değilmiş. Türkiye halkını soyup soğana çeviren, sonra da kalkıp meydan okuyan, tüm sahalardaki üretimi durdurabilecek kararları gözünü kırpmadan alan, insanlığın başına bela olmuş bu şirketlerin, bu sınırsız haklarını iptal etmek ve rafinerinin kamulaştırılmasından başka yol bulunmuş! "Daha sağlıklı bir statüye kavuşturma" (!) Petrol işçilerinin hayatlarını sürdürebilmek için yaptıkları grevi "Millî güvenliğe aykırı" bulanlar, şirketlerin yap tıklarında "Millî güvenliğe aykırı" birşey görmüyorlar. Utanmasalar neredeyse "iyi yaptınız, haklısınız" diyecekler. "Daha sağlıklı yeni bir statü" ne anlama gelir?

Sorun ve çözümü parmağım kör gözüne denli ortadadır. Demagoji ve kıvırtma sökmeyecektir. Az çok politik her işçi - köylü - aydın bir yanda Türkiye halkının çıkarları, diğer yanda çok uluslu şirketlerin çıkarları olduğunu görmektedir. Gerçek yurtsever ve halkçıların bu durumda alabilecekleri tek karar vardır: Sadece petrol şirketlerini değil, çok uluslu tüm şirketlerin ve yerli ortaklarının Türkiye'yi sömür geleştirmelerine, halkı iliklerine dek sömürmelerine izin vermemek. Bunun için de bugüne dek vatan satıcıla rının yaptıkları tüm köleleştirici anlaşmaları iptal etmek, ellerindeki her türlü sömürü silahını kamulaştırıp halkın yönetimine vermek.

Ama CHP bu yola giremez. Bu güne kadarki icraatıyla selefleri gibi, yabancı - yerli parababalarına ne kerte sadık kul olduğunu hep birlikte yaşadık. "Yeni ve daha sağlıklı statü"den, şirketlerin kısmetine yeni kârlar, halkın kısmetine yeni zamlar çıkacaktır. Maliye Bakanlığının petrol ürünlerine zam isteği bunun ilk işaretidir. Ayrıca bunu bilmek için kâhin olmaya gerek var mı? İktidarın yaptıkları, yapacaklarının belgesi sayılamaz mı?

——ooOoo——

VP'nin kahve sohbet toplantıları

(Baştarafı 4. Sayfada)

düşmana karşı yani yerli ve yabancı parababalarına karşı, ortak amaçlar doğrultusunda yani işsizliğe, pahalılığa, zulümlere, sömürüye karşı ortakça mü cadele verilebilir. Sosyalistlerin bir araya gelmeleri bu bakımdan zorunlu ve gereklidir. Vatan Partisi'nin Sosyalistleri bir araya getirmek konusundaki çalışmalarının henüz somut ürünler vermemiş olması bizi umutsuzluğa düşürmesin. Vatan Partisi bu yolda kararlıca mücadele edecektir." diye cevap vermişlerdir.

Aynı vatandaş, "diyelim ki Vatan Partisi seçimlere katıldı, milletvekili çıkardı. Bu milletvekilleri, parababalarının oyununa gelmez mi, devlet çarkının içinde eriyip gitmez mi?" diye sormuştur. Vatan Partililer bu soruya şöyle cevap vermişlerdir: "VP milletvekilleri, parababalarının has partilerinin milletvekil lerine veya işveren sosyalisti mil letvekillerine benzemezler. Vatan Partili milletvekili, her şeyden önce Vatan Partisi program ve tüzüğünü kabul etmiş ve o yolda dövüşen bir insandır. Bu yüzden milletvekillerimiz parababalarına karşı nasıl mücadele vereceklerini iyi bilirler. Ayrıca, Vatan Partisi Programına göre, bir milletvekili 100 köyün sırdaşı olmak, o köylerle yakın ilişkili olmak zorundadır. Bir milletvekili seçmenlerine yani halka iyi hizmet edemiyorsa, bizzat kendisini seçen halk güçlerince, ör gütlerince her an görevden alınabilecektir. Yani milletvekillerimiz gerek partimizin gerekse halk örgütlerinin sürekli denetim ve kontrolünde olacak, onlara hizmetlerinden dolayı hesap verecek. Vatan Partisi milletvekilleri, devamlı halkın içinde, halkla birlikte olacaklar. Bu yüzden parababalarının oyunlarına gelmezler."

Kahve sohbet toplantısı bu soruya verilen cevapla sona ermiştir.

Sıkıyönetim çabaları

(Baştarafı 1. Sayfada)

in "hükümetin can verdiğini" ifade etmesinde buldu. En az 250 milyon lira değerindeki millî değerimiz Edirne Eğitim Enstitüsü Kontr - Gerilla güdümlü faşistlerce acımadan yakılıp kül edildi. Provokasyonlar, eski sıkıyönetim döneminde görev yapmış bir subayın öldürülmesi ile devam ediyor. Özellikle 12 Mart döneminde adı duyulan emek li subayların güya "Sosyalist illegal örgütlerce" hedef seçildiği ve öldürüldüğü yalan ve provokasyonları en başta **orduya** sosyalistleri, demokratları ve yurtseverleri düşman olarak göstermeyi amaç lıyor. Halkın tereddütlü, ürkek orta ve küçük tabakalarını, işçi sınıfı saflarından, Devrimci Demokrat saflardan uzaklaştırmayı amaçlıyor. Bu provokasyonları yapanlar hiç şüphesiz Kontr - Gerilla denen gizli finans - kapital servisleridir. Hiç bir sosyalist ve demokrat finans - kapital kodamanlarına yalan ve demagoji malzemesi olacak işçi sınıfının ve halkın mücadelesini zayıflatmada malzeme olarak kullanılmaya yarıyacak bu türden tehdiş eylemlerine baş vuramaz. Bu türden provokasyonlarla finans - kapital orduyu en kanlı baskı ve terör eylemlerinde **alet** olarak kullanmak için hazırlıyor. Orduyu sıkıyönetimin gerekliliğine inandırmaya çalışıyor. Sıkıyönetim ilân ettirilerek or duyu halka karşı kullanmayı amaçlıyorlar.

Bu durum karşısında, işçi sınıfı sosyalistlerinin ve o iddiada olduğunu söyleyen bütün sosyalistlerin ve yurtseverlerin görevi : Finans - kapital vurguncularının provo kasyonlarını, kışkırtmalarını açığa çıkartmak, gerçek canilerin ve vatanı satıp halka kan ağlatanların bir avuç yerli ve yabancı finans - kapital kodomanları olduğunu halka ve orduya anlatmaktır. Onların memleketin ekonomik - sosyal ve siyasal hayatından sökülüp atılmadıkça, vatanın ve halkın rahat yüzü görmiyeceğinin orduya ve halka anlatılması gerekir. Bu gerekliliğin bilincine varan halkın örgütlenip mücadele etmesi, ve ordunun devrimci vurucu gücünden devrimci mücadele sinde yararlanması gerekir.

ECEVİT'İN SSCB GEZİSİYLE

(Baştarafı 1. Sayfada)

rika'nın barışı tehdidinin daha arttığı bir zamanda, dünyada barışın korunmasında ve yumuşamanın sağlanmasında önemli bir katkıdır. Türkiye'nin başta Sosyalist ülkeler ve dünyanın barışçı ülkeleriyle birlikte davranarak dünya barışının korunması için mücadelesine devam etmesi gerekir. Sovyetler Birliği ile imzalanan Siyasî Belgenin çizdiği siyasetin devamını dileriz.

Vatan Partisi POL-DER

(Baştarafı 1. Sayfada)

gun bulmuştur. Nasıl olsa, ("Halk sevdiği gülün dikenine katlanır"). Halka "Umut" olarak yutturulmaya çalışılan, halkın "Sevdiği gül" CHP, sınıf tabiatı gereği kendini destekleyen emekçi kitlelerin gücünden korkmuştur ve bu güce güvenemediği için finans - kapitale yaranma politikasını benimsemiştir. Kitlelere güvenemediği için, finans - kapitalin açık bir faşist dikta girişimlerine karşı halkın gücüne dayanma politikasını benimsememiş buna karşılık finans - kapitalle bir uzlaşmayla faşist diktatörlüğe gidişi engelliyebileceği hesabını yapmıştır. Son hükümet finans - kapital ve CHP açısından böyle bir uzlaşmanın ürünüdür. Ve bu uzlaşmanın ortak zemini ise, CHP yönetiminin ve finans - kapitalin halkın devrimci tepkisine karşı duydukları korkudur.

CHP'nin son uygulamaları da birkere daha göstermiştir: Bu strateji açıkça halka ihanet finans - kapitale yedek güç olma sonucunu vermiştir. Ve CHP artık bu uzlaşmanın sonucunda kendi bindiği dalları keserek intihar etmektedir.

Derneğinize ve diğer demokratik güçlere yönelen baskıların yoğunlaşmasının temelinde bunlar yatmaktadır.

Ayrıca, devleti kurtarmaktan bahseden Ecevit hükümet olunca, devlet kurtuldu sanmıştır. Bu mantıkla devlet güçleri içindeki devrimci gelişmelere (gerek polis içinde gerek ordu içinde) tahammül edemez olmuşlardır. Kendi gelişlerinin demokrasinin korunması için yeterli bulduklarından, demokrasinin ve için yeterli bulduklarından, demokrasinin korunması ve geliştirilmesi için mücadele veren her örgütlenmeyi ortadan kaldırmak istemektedirler.

Muhalefette iken gizli - açık faşist güçleri ortadan kaldıracağını vaad ederken, iktidar olunduğunda adeta bu gizli güçler meşrulaştırıldı. Devrimci örgütlere karşı alınan tavırla ise açıktan açığa: Tüm faşist güçlere, kontr gerillasından, MHP'sine kadar saldırılarına icazet verildi.

Derneğinize bu denli saldırı yoğunlaşabiliyor, üye fişlerinin çoğu çalınabiliyorsa hiç ikirciliksiz diyebiliriz ki, Kontr gerillacılar, Mit'çiler bu icazetten cesaret almaktadırlar.

Bu gelişim karşısında, Vatan Partisi, sosyalist parti ve grupların somut bir devrimci, demokrat program etrafında bir araya gelmelerini, içinde bulunduğumuz şartlarda ekmek su kadar gerekli görmektedir. Faşizm planları ancak güçlerimizin böylece bir araya toplanması ile bozulabilir. Sosyalistler, devrimci demokrat bir program etrafında, sosyalistler arası blok'u kurduğunda, demokratik yığın örgütlerinin mücadelesi de buna bağlı olarak daha koordineli ve güçlü bir hale gelebilecektir. Ancak o zaman yüz binlerin, milyonların tepkisi faşist tertipleri yok edebilir, halkın girişim örgüt ve kontrolüne dayanan gerçek bir demokraside gerçek bağımsızlığı ve sanayileşmeyi sağlayabilir.

Sayın Başkan, bu mübarek İkinci Kuvayımilliye seferberliğinde her türlü baskıya yılmadan göğüs geren sizlerin de bütün gücünüzle yer alacağınıza inanıyor ve güveniyoruz.

Bu anlamda, derneğinize yöneltilen hayasızca saldırıları nefretle kınıyor, bu saldırılara karşı yanınızda olduğumuzu bildiriyor mücadelenizde başarılar diliyorum. Saygılarımla.

VATAN PARTİSİ
GENEL BAŞKANI
MEHMET ÖZLER

BASIN-İŞ GYK'nın kararları

(Baştarafı 4. Sayfada)

mücadelenin verilmesini, bu mücadelenin salt sendika yöneticilerinin görüşmeleri, demeçleri vb. yoluyla değil, işçi sınıfının TEŞEBBÜS, TEŞKİLÂT ve KONTROLÜNDE yürütülmesini gerekli görür.

1 — DİSK bu nedenle Yürütme Kurulunun, Hükümet yetkilileri ile yaptıkları görüşmelerin DİSK üyesi işçilere, tüm işçi sınıfımıza ve kamuoyuna açıklanmasına;

2 — Konunun DİSK tabanında tartışılması için, yukarıdaki açıklamalardan sonra, DİSK Genel Temsilciler Meclisinin konuyu görüşmek üzere toplantıya çağırılmasını DİSK Yürütme Kuruluna önerir."

"DİSK - İGD ilişkilerinin askıya alınması" konusunda şu açıklama yapılmıştır :

"Genel Yönetim Kurulumuz,

DİSK Yürütme Kurulunun «DİSK - İGD ilişkilerinin askıya alınması» kararını görüşmüş; bu konuda şu değerlendirmeyi yapmıştır :

Gerçek Demokrasi savaşının, devrimci, demokrat, ilerici, sosyalist tüm güçlerin, partilerin, kuruluşların, kişilerin birlik ve dayanış masını zorunlu kıldığı bu dönemde, iki ilerici örgütün ilişkilerinin bu karara yansıyacak ölçüde bozulması, Demokrasi güçleri için önemli bir zaaftır. Bu türden zaaflara mey dan vermemek bir yana, doğmuş olanları ortadan kaldırmak önemli görevimiz olmalıdır.

DİSK Yürütme Kurulunun konuyla ilgili kararında ileri sürdüğü iki temel gerekçe hakkında görüşlerimiz şunlardır :

1 — 1 Mayıs gösterilerinde İGD adlı örgütün DİSK'in örgütsel bağımsızlığına ve örgüt bütünlüğüne saygı göstermediği muhakkaktır. Bu nedenle İGD'in Devrimci ve Demok ratik güçlerin birliğini baltalayan bu tutumları şiddetle kınanmalı, bundan sonra bu tutumu sürdürmemeleri için gereken tedbirler alınmalıdır;

2 — «İGD üyesi kişilerin DİSK üyesi sendikalara karşı aynı işkolunda sendikalar kurmaları ve işçi sınıfının sendikal birliğini parçaladıkları» iddiası **Tüm Belgeleri** ile ispatlanmalıdır. Bu gibi Sendikaların hangi tarihte, kimler tarafından kurulduğu, bu sendikaların DİSK ile ilişkileri, bu ilişkilerin geçildiği süreç tüm boyutları ile DİSK üyesi işçilere açıklanmalıdır.

Genel Yönetim Kurulumuz, birinci gerekçenin iki örgütün ilişkilerinin askıya alınması, yani ilişkilerin kopma noktasına getirilmesi için yeterli olmadığı, ikinci gerekçenin yeterince belgelendirilmediği kanısındadır.

«Ü c r e t l e r i n Dondurulması», «Kontrollü Sendikacılık» vb. gibi tertiplerin düzenlendiği şu günlerde, TÜRK - İŞ'in bu tertipleri baş uygulayıcısı olmaya çalıştığı şu günlerde, hem örgütümüz DİSK'in, hem de devrimci, demokrat, ilerici örgütlerin dayanışmasının üzerine titrememiz gerekmektedir.

İGD adlı örgütün sorumsuz davranışları türünden davranışlar içinde yaşadığımız son günlerde, Devrimci Sendikal hareketimizin güçlüklerini daha da arttırmaktadır.

Ancak, yine devrimci, demokrat, ilerici örgütlerin birlik ve dayanışmasının acil önemi açısından, DİSK'in bu gerekçelerle bir diğer ilerici örgütle ilişkilerini kopma noktasına getirmesini, ciddi bir olumsuzluk olarak görüyoruz.

Bu değerlendirme ışığında Genel Yönetim Kurulumuz :

1 — İGD adlı örgütün, ilerici güçlerin birliğini baltalıyan sorumsuz davranışlarını şiddetle protesto eder, ve bu örgütü, sorumluluğunun bilince çıkarması için uyarır.

2 — Genel Yönetim Kurulumuz, DİSK Yürütme Kurulunun, «İGD ile ilişkilerin askıya alınması» kararını gözden geçirmeye çağırır;

3 — Genel Yönetim Kurulumuz, DİSK Yürütme Kurulunun, kararda israr edildiği takdirde karar gerekçesinin en ayrıntılı belgelerini DİSK üyesi işçilere ve kamuoyuna açıklamaya çağırır."

Kamuoyuna açıklanan bu kararların, temel alınarak, DİSK'in düzenlediği Ören toplantısında toplantıya sunulacağı gazetemize bildirilmiştir.

——ooOoo——

DOĞU'da oynanan oyunlar

(Baştarafı 1. Sayfada)

kaldırılmasını, sosyalistlerin ve demokratların kılıçtan geçirilmesini sağlıyacak bir ortamın yaratılması amaçlanıyor. Kışkırtmalar ile Doğu illerimizdeki halkımız ayaklandırılmak ve arkadan üzerlerine askerî birlikler gönderilerek ezilmek isteniyor. Tezgâhlanan bu türden alçakça oyunlar nedeniyle işçi sınıfının ve hal kın ekonomik - demokratik haklarının kaldırılması bütün yurtta halkı sindirmenin ve ezmenin şartlarının yaratılması amaçlanıyor. Kışkırtmalarla bölge halkını ayaklandırmak veya halkın çeşitli kesimlerini birbirleriyle savaştırmak, neticede "vatanı bölüyorlar", "Devlet elden gidiyor" demagojileri yapılarak bölge halkının kanını akıtmak Türkiye işçi sınıfını ve halkını, baskı ve terör altına alarak Türkiye'yi emperyalistlerin sömürgesi haline getirmeyi amaçlıyorlar. Ama yanılıyorlar. Türkiye işçi sınıfı finans - kapital beylerinin, bu caniyane oyunlarını bozacaktır. Vurguncu parababalarının halkı, orduya kırdırmak oyunlarını, bütün halkın ve ordunun bilincine çıkaracaktır. İşçi sınıfı kendi önderliğinde halkın birliğini sağlıyacak, halkla orduyu birleştirerek finans - kapital beyleri ve tefeci - bezirgân hacıağaların sö mürü ve tahakkümüne son vermesini bilecektir.

Türkiye'nin işçi sınıfı sosyalistlerinin, devrimcilerinin ve demokratlarının görevi halkın bütün kesimlerini işçi sınıfının etrafında toplamak ve örgütlemektir. Her türlü kışkırtmaları açığa çıkartmak ve halkın mücadelesini, işçi sınıfının liderliğinde yürütmektir.

Günün acil görevi

(Baştarafı 1. Sayfada)

görmeliyiz. Foruma katılanlar ilerletici bir pratik karara varılmasını amaçlamalıdırlar.

Sosyalist forumu düzenleyen VP ve TEP'ne yöneltilen eleştiriler başlıca üç noktada toplanmıştır. Bu eleştirileri şimdi yeni eylemlerine ışık alarak tutmalıyız. Önce *«kimler çağrılmalıdır»* en önemli sorundur; bu noktada *«güce»* veya *«ağırlığa»* değil ama anti-emperyalist ve anti-feodal bir zeminde olup olunmadığı kriter olmalıdır. Sosyalistler içinde Mao'cu çizgi bu zeminde değildir gerici bir zemindedir. Böyle bir forumda bulunamaz. Sonra; forum sosyalistlerce *ortak* örgütlenmelidir. Hem forum öncesi çalışmalar hem de forum çalışmaları *teknık* seviyede de olsa ortak yapılabilmelidir. Bu, birlik ruhunu güçlendirici pratik bir bağlantıdır. En önemlisi forum öncesi foruma katılacak siyasî eğilimler mutlaka sıkı bir koordinasyon içinde bulunarak forumdan çıkabilecek muhtemel *ortak* siyasî tavırlar tesbit etmelidir. Yani forum konusuna *ulaştırmalıdır.* Sadece forum biraz da görevi görültülüce üstten atmak sonucunu doğurabiliyor.

Yapılan forum çağrısına şimdi sadece şu ilave edilebilir; *bir an önce davranışa geçilmesi.*

Esas önemli nokta Ulusal Demokratik Güçlerden ne kastedildigidir, şöyle denir:

«TKP, TİP öteki sosyalist parti ve gruplar CHP'nin önemli bir bölümü, DİSK, Türk-İş'e bağlı pekçok sendika, demokratik yığın örgütleri, Devrimci Gençlik ve kadın örgütleri, bu savaşın değişik kesimlerinde yer alıyor. Yer yer eylem birliği yolunda çaba harcıyorlar. Bu birliğin henüz gerçekleşmemiş olması halkımızın savaşımını zayıf bırakıyor» son cümle en doğrusudur. Halkımızın devrimci mücadelesinin yükseltilmesinde en önemli adım devrimci güçlerin birliğidir. Fakat cümlede bu birliğin karekteri açık değil ve iki yönden de hatalıdır ilk olarak cephe siyasî bir ittifaktır. Bir *«Platform»* üstünde kurulacaktır. Cümlede partiler, eğilimler ve *«yığın örgütleri»* birbiri peşi sıra sayılmıştır. Hele bir UDC deneyinden sonra yeniden böyle bir girişime kalkışmak yaptıklarından ders çıkartmamak olur. Bugün *hemen* yapılması gereken *«partilerin ve grupların»* bir ortak program etrafında toplanmalarıdır. Ancak bu gerçekleştikten sonra şimdi dönem dönem parlayıp sönen *«Demokratik kuruluşların güç birlikleri»* yani dernek, sendika vb. lerin dayanışması *daha güçlü* daha *istikrarlı* hale gelebilecektir. Bu söylenen bugün yapılan tabandaki derneklerin, sendikaların vb. dayanışmasını *dışlamaz* ama *yetersiz* görür. Ve sadece bu girişimlere birliği tabi kılmak, ittifakı kendiliğinden bir gidişe bırakmak olur. Öyleyse ilk yakalanacak halka *«siyasî parti ve grupların»* bir cephedeki ittifakıdır.

Kimler yanyana gelecektir? İkinci hata da burada görünüyor. Sosyalist partiler ve gruplar sayıldıktan sonra *«CHP'nin önemli bir bölümü»* denilmektedir. Bu somut anlamda neyi ifade etmektedir, bilmiyoruz. Siyasî anlamda ise CHP'nin bir bölümünden bahsedildiğine göre bu bölüm diğer bölümle siyasî farklılık içinde olmalıdır. Fakat bizim bildiğimiz kadarıyla böyle bir tepki henüz *şekillenmiş* değildir.

Yakalanılacak halka nedir? *«Cephe Birliği»* dendikten sonra *«Ulusal Demokratik Güçlerden»* bahsetmek ve üstelik te partiler, gruplar, sendikalar, dernekler ve CHP'nin bir bölümünü saymak *somut* olarak birliği *ortada* bırakmak olur. Yapılması gereken sosyalist parti ve eğilimlerin bir *«Cephe Birliği»* kurmasıdır. Ancak o zaman *«CHP'nin bir bölümü»* cephe birliğinde yer alabilecektir. Sosyalistlerin ortak mücadelesi halk yığınlarının gözünde somut olarak CHP'den sonra gerçek umut olabilecektir. İlk yapılması gereken budur.

Netice olarak cephe birliği için forum çağrısı birlik yolunda bir adım olma çabası taşıdığından olumlu görülmelidir. Fakat bu kadarı ne birlik ne de forum için yetmez. Cephe birliği için ilk adım, yakalanacak halka CHP'nin solundaki «sosyalist» güçlerin bir platformda örgütlenmelsidir.

Forumdan çıkması gereken birlik şimdi budur.

İşçi ücretleri fiyatlar

(Baştarafı 1. Sayfada)

"Türkiye'mizde olanları peçeleyip, tedbirleri felce uğratan en derebeğce zulümlerden biri de «Rakamların İstibdadı»dır."

Yalanı, namussuzluğu gizlemek için, istatistik bol bol kullanıldığı için **«namuslu sosyal istatistik»** in gereği Vatan Partisi programında göze batırılmıştır. İşte şimdi "İstanbul Ticaret Odası"nın düzmece rakamları, işçi ücretlerindeki artışın ne kadar olacağını belirleyecek.

Bir an için, istatistiklerin de rakamların da gerçeği tam olarak yansıttığını düşünelim. **"Ücretler, fiyatlar kadar artacak"** ne anlama gelir? Ona yukarıda kısaca değindik. Üretim ne kadar artarsa artsın, millî gelir ne kadar artarsa artsın işçi ücretleri mutlak anlamda artmayacak demektir. Millî gelirdeki artışın bu durumda kimlere gideceği bellidir; bir avuç parababalarına. Bu gerçekliğe, bir de "ücret artışı"nın dayandırılacağı, yalan malzemesi İstanbul Ticaret Odası istatistikleri de katılırsa, bu ihanet tedbirlerinin ne anlama geldiği daha iyi anlaşılır.

DİSK — TÜRK - İŞ BİRLEŞMESİ :
İŞÇİ SINIFINA İHANET TEMELİNDE Mİ?

Bu "tedbirler"in tartışmasının yapıldığı günlerde H. Tunç yine DİSK — TÜRK - İŞ birleşmesinin "mümkün"lüğünden bahsetti. Bu birleşmenin hangi temelde olacağını ise son olaylar yeterince gösteriyor. Çeşitli ülkelerin deneyleri, ücretlerin sınırlanmasının ancak, işçi ve emekçilerin "umut" bağladığı partilerin iktidarda bulunduğu (ki, batıda bu patiler, sosyal - demokrat partilerdir), işçi sendikalarının da bu parti tarafından kontrol edildiği ülkelerde gerçekleşebileceğini gösteriyor. Henüz CHP'nin her iki konfederasyonu hemen ilk adımda birleştirecek kadar kontrolünde tuttuğunu söyleyemeyiz. Ama bu birleşme "iş üzerinde" gerçekleşmek üzeredir. Eğer DİSK içinde varolan bilinçli, sosyalist unsurlar bir araya gelip bu oyunu bozamazlarsa "işçi ücretlerinin dondurulması" hedefine ulaşılabilecek, DİSK'e önemli bir **geri adım** attırılmış olabilecektir. Bu da DİSK — TÜRK - İŞ birleşmesinin parababaları için sağlam bir zemine oturtulmasının birinci adımı olabilecektir.

Eylül 1977'den beri DİSK'te ardı ardına yapılan operasyonlar şunu göstermiştir :

DİSK'te sosyalistlerin tasfiyesi, DİSK'in CHP'lileştirilmesi ancak sosyalistlerin ittifakı ile önlenebilir. DİSK'e ve işçi sınıfımıza karşı bu saldırıyı önlemeye sosyalistlerin tek başlarına güçlerinin yetmediğini olaylar ispatlamıştır. Geçmiş olaylardan ders alarak bu somut problemde sosyalistlerin bir araya gelmesini sağlamak için çalışmak, işçi sınıfından yana davranan herkesin birincil görevi olmalıdır.

IŞÇI SINIFININ HAKLARININ GASPEDILMESI SURUYOR

CIA, SAVAK, MİT, CIA sosyalizmi, «Hür Basın» DOĞU'da ELELE!...

CIA, SAVAK, MİT, CIA Sosyalizmi ve "Hür Basın" işbirliği Kürdistan'daki provokasyonlarını ortaya koyuyorlar.

Türkiye ve İran egemen sınıflarının ekonomik bunalımları son kerteye varmakta, iki ülkenin egemen sınıfları uluslararası tekellerle et le - tırnak gibi sarmaş dolaştırlar. Egemen sınıflar içine düştükleri bunalımları emekçi halka ödettirmek istemektedirler. Özellikle son günlerde MİT ile Savak'ın ilişkisi gündeme getirilmiş, bunların yanında, dünya sosyalist sistemine karşı cephe alan "CIA Sosyalizmi"ni kendi provokasyonlarına malzeme alarak seçmişlerdir. Hürriyet ve Günaydın gibi sermayenin sözcülüğünü yapan gazeteler "Kawa", "KİKO" gibi örgütleri meşrulaştırarak onların Kürdistan'da ihtilâl provalarını yaptıklarını iddia ederek, bunları ön plana çıkararak Kürdistan'daki gerici güçleri de yedeklerine alarak, gelişmekte olan bağımsızlık ve demokratik hareketi bastırmak kanla boğmak istiyorlar. Şurası bir gerçektir ki, işçi sınıfı bilimine karşı olan "Maocu örgütler" uluslararası emperyalizme yaranmak ve onunla beraber olduğunu her eyleminde ispatlamaktadırlar.

"CIA Sosyalizmi" güya gizli örgütçülük oynuyor. Burjuva basını yazdıklarıyla kimi aldatmak istiyor. Bu yapılanların tümünün amacı ortadadır. Gelişmekte olan işçi sınıfı ve Kurtuluş hareketlerini birbirinden koparıp tek tek boğmak istiyor. Bu arada "hür basın" MİT'le Savak'ın ilişkisini kestiğini yayarak güya MİT'i temize çıkarmak ve kamuoyunu yanıltmak istiyor. Tüm bu oynanmak istenen oyunlar hiç bir zaman gelişmekte olan işçi sınıfı ve Kurtuluş hareketlerini birbirinden koparmaya güçlerinin yetmemesi için başta sosyalistlere ve tüm ilericilere büyük görevler düşmektedir. Ortak düşmanın birliğine karşı mutlaka Halk Cephesi'nin ilk adımı olan «Sosyalist Blok»un gün geçirilmeden hayata geçirilmelidir. Yoksa bu oynanan oyunlar amaçlarına ulaşacaktır.

Yaşasın Sosyalist Blok!
Yaşasın Halk Cephesi!

Diyarbakır'dan
Bir Grup
Sosyalist Okuru

Patronlar, işçi sınıfımıza karşı giriştikleri haçlılar seferini her tür lü olanağı kullanarak sürdürüyor. Ecevit iktidarı eliyle en son "iş ücretlerini sınırlama" grev ve sendika haklarını kısıtlama çabalarını sürdürürken, Adliye avadanlığını da saldırı silahlarına kattı.

Bizde adliye, az çok halkçı kalabilmiş kurumlardandır. Patronlar devletinin bir kurumu olmasına rağmen, olumlu tarihî gelenekleri onun halktan kopuşmasını önlemiştir. Parababaları bu durumu, hiçbir zaman sindiremediklerinden her fırsatta hukuka, hukukçulara, hukuk kurumlarına saldırıyı esirgememiş, hukukçuların halkçı geleneklerini yok etmeyi boynunun borcu bilmiştir. Kendi faşist özlemlerine normal Adliye organlarını alet edemeyince, Askerî Mahkemeler, Devlet Güvenlik Mahkemeleri, İhtisas Mahkemelerini kurmuş, hak ve hakikat arıyan işçi - köylü - aydın her Türkiye vatandaşını bu mahkemeler kanalı ile zındana, ölüme mahkûm ettirmiştir.

Son Yargıtay 9. Hukuk Dairesi'nin iş yasası yorumu gösteriyor ki, bu saldırılar verim vermeye başlamıştır. Buna benzer yorumlar özellikle son yıllarda artma eğilimi gösterdiğine göre pek istisnaî durum saymak mümkün olmasa gerektir.

Yargıtay 9. Hukuk Dairesi "iş kazası"na (iş cinayeti diyemezler) kurban giden işçinin tazminat haklarını dahi ortadan kaldıracak yorumu ile ne kerte işçi düşmanı, insanlık düşmanı hale geldiğini göstermiştir. Vicdanını satılığa çıkarmamış hiç bir insanın havsalasının alamayacağı yorumun (!) son bölümünde şöyle deniyor :

"Ancak ölüme neden olan olay aynı zamanda işçinin İŞİ SAVSAKLAMASI (a.b.ç.) sebebiyle işyerinde tehlike yaratmış veya işveren bakımından İŞ AKDİNİ HAKLI NEDENLE BOZMA SONUCUNU (a.b.ç.) doğurmuşsa, bu takdirde mirasçıların KIDEM TAZMİNATINI (a.b.ç.) almaması gerekir."

İnsan bu yüz karası yorumun bir Hukuk Dairesi (!) (üstelik Yargıtay) değil, bir patronlar kuruluşundan bile çıkabileceğini düşünemiyor ama, çıkıyor işte. İnsanın düşünememesi, insanlık düşmanlarını ne kerte ilgilendirir?

Gerçi bizde İş Yasası, işçi haklarının gasp edilmesi temeline dayanır ve işçi düşmanlığında eşi az bulunur hükümleri taşır. Ancak yine de Yasanın 14. maddesi; işçinin ölümü halinde iş akdinin doğal olarak son bulduğunu kabul etmekte, kıdem tazminatı hakkının doğacağını belirterek, bu hakkının kanuni mirasçılarına ödenmesini öngörmektedir. Yargıtay 9. Hukuk Dairesi yorumu ile şimdi bunu da ortadan kaldırmaktadır. Yorumdaki mantığa bakalım.

Kanaatimizce hiç bir insan, intihar etmek için işe girmeyi düşünmez. Bu yorumu yapan sayın yargıçlar da herhalde intihar edecek olsalar o pis, havasız, toz, toprak, yağ, gürültü mahşeri yerleri seçmez. Son nefesinde olsun daha sakin, temiz ve daha az acılı bir metot seçerlerdi. Ölüm iş başında olmuş kabul edildiğine göre, olayda bir kasıt, bir intihar kabul edilemez. Yorumda da böyle bir şey söz konusu edilmez. "İşi savsaklama" ve "tedbirsizlik" terimleri kullanılır. Bu nitelemeler elbetteki işçi düşmanı İş Yasası'ndan alınır. Yargıçların benimsedikleri (insan haklarına aykırı bulup, değiştirilmesi veya iptali konusunda herhangi bir işleme girmediklerini bunun delili sayıyoruz) bu nitelemeleri biraz irdeleyelim.

İşçi yapmış görünse de "tedbirsiz davranış"ın esas müsebbibi işçi

(Devamı 2. Sayfada)

Valilerin toplantısı, zehirli meyvaları vermeye başladı

● MERSİN'DE ANTİ-DEMOKRATİK BASKILAR ARTIYOR, DEMOKRATİK KURULUŞLAR KAPATILIYOR

Ecevit koalisyonu Malatya halkı üzerinde oynanan provokasyondan beri finans - kapitalin ülkemizde faşist diktatörlük tezgâhlama çabalarına çanak tutmaya "yansızlık", "barış", "uzlaşma" gibi demagojilerle açıkça başlamıştır. Bu yolda gerici faşist ve ırkçıların her türlü iğrenç atılımını "umut' Ecevit koalisyonu halkımızın gözünden saklama çabasını arttırmıştır. Parababalarının sömürü ve zulüm düzenlerini sürdürmek yolunda engel gördükleri her şeyi; ve faşist tertipler karşısında mücadele veren güçleri yıldırmak için Ecevit koalisyonu gönüllü göreve koşmaktadır.

Önce bu yoldaki vuruşlarını demagojiye en müsait öğrenci gençlik örgütlerine ve POL-DER'e yöneltmiş, hemen kısa zamanda işçi haklarını gaspetmeye gelip dayanmıştır.

İkinci vuruş yönünü Sosyalistlerin ve devrimcilerin dağınıklığından dolayı, vurulduğunda pek ses ve yankı yapmıyacak olan mahallî bölgelerdeki çeşitli kuruluşları kapatmaya yöneltmiştir.

Finans - kapital, tefeci - bezirgânlık sömürü düzeninin dayanacak gücü ve sabrı yok. Onun için her söylediği tedbiri an geçirmeksizin hayata sokmakta ve halkımıza kan kusturmaktadır. Bir yandan düşündüklerini gerici faşist partiler ve örgütler yoluyla, halka demagojik bir uyutma mekanizması hazırlamakla görevlendirilip onları "Bayrak", "Fetih" mitingleriyle meydanlara çıkarmaktadır.

Diğer yanda iktidardaki "yumuşak diken" Ecevit koalisyonu eliyle de söylediklerini ve düşündüklerini hayata geçirmekte, özellikle seçilen mahallî bölgelerde gençlik hareketleri provoke edilmekte, emekçi halktan yana örgütler kapatılıp halkın dağınıklığı ebedîleştirilmeye çalışılmaktadır.

Parababaları devletinin mahallî yumrukları valilerle Ecevit arasında yapılan toplantıdan sonra; valilerin yetkilerinin arttırılması polisin daha da yetkinleştirilmesi yolundaki açıklamalarla "umut" Ecevit koalisyonunun sömürü düzeninin varlığını, parababalarının çıkarlarını korumak için her yola başvurulacağını gizlemeksizin çeşitli yollarla resmen ilân etmesiyle birlikte faşist baskılar ve tertipler gittikçe şiddetini arttırmaya başladı.

Bunun en somut örneklerini Mersin ilinde hergün yaşıyoruz. Önce sürekli eğitime açılan Mersin Eğ. Enstitüsünde güçlenen devrimci gençlik hareketini engellemek için okulun içindeki yurtta barındırılan faşist bir grup öğrenciye kaz adımlarıyla talimler yaptırıldı. Faşistler devrimci öğrencilere taş ve sopalarla saldırdılar. Saldırı karşısında nefis müdafaası için direnen devrimci öğrencilerin bu direnişleri çok görüldü. Eğitimi engelleyen faşist yurt kapatılacağına okul kapatıldı.

Böylece devrimci öğrencilerin birleşip, örgütlenme ve okuldaki faşist işgali kırma yolundaki eylemi engellendi.

Hemen ardından Mersin'de kurulu bulunan devrimci gençliğin ve emekçi halkın kitlevi örgütlerine üstüste baskınlar, arama ve taramalar, yöneticilerini 1 ci Şubeye götürüp sorgulamalar, hakaretler devam etti ve ediyor.

Sudan bahanelerle siyasetle uğraşıyorsunuz, MEYÖD, MDKD, Akdeniz - Devgenç, İDG, SGB, GEB gibi demokratik kuruluşlar kapatıldı, bir kısım yöneticileri içeriye alındı. PİM Mersin Şubesi defalarca basılıp arandı ve yöneticileri hemen hergün emniyete götürülüp soruşturmaya tabi tutuluyor. Kapatacak gerekçe aranıyor.

Böylece finans - kapitalin "umut" iktidarından bıkan, ona "yeter gayri" diyen halk kitlelerinin; açlık, işsizlik, sömürü, zulüm düzenine karşı direnmesi engellenmeye çalışılıyor.

"Demokrat" Ecevit koalisyonu, halkın elinden "yansızlık" demagojisiyle en temel örgütlenme hakkını almaya çalışıyor. Finans - kapitalin ırkçı, faşist gerici güçlerinin faşist diktatörlük tertiplerine çanak tutuyor.

Hayat Ecevit'in yaptıklarının finans - kapitali kurtaramayacağını hergün gösteriyor. Halkımız "umut" perdesinin ardındakilerini yaşayıp daha iyi görüyor. Ecevit koalisyonundan da uzaklaşıp açlık, işsizlik, sömürü, zulüm düzenine karşı kinini arttırıyor. Kurtuluş yolu arıyor.

Halkımızın gerçek dostu devrimciler ve sosyalistler; yanıldıklarını faşizmin zindanlarına düşmeden anlamalı, birleşip kardeşçe dayanışmalı. Tek bir cephede HALK CEPHESİnde ordulaşmalı. Kurtuluş yolu arayan halkımıza Demokratik Halk İktidarının yolunu açmalıdırlar.

ÇİTİ'de sendikal mücadele

Evma adıyla bilinen ve birçok isim kullanan Deva Holding'e bağlı Çiti'de yıllardır süren mücadele bugün doruğuna ulaşmıştır.

Evma işçilerinin verdiği zor ve engelli mücadele zaman zaman provokasyona gelmiş, birçok işçi aylarca hiçbir yerden yardım görmeden direnişini herşeye rağmen sürdürmüştür.

İşveren işçilerin yasal hakları olan sendikal mücadelelerinde zaman zaman zor durumlara düşmüş, mücadelenin kararlılığı karşısında başvurmadığı sahtekârlık, düzenbazlık kalmamış, bugüne dek tüm gayrımeşru yolları denemiştir.

Alibeyköy'de üretimini sürdüren fabrika işçilerinden Deva Holding'e bir mesaj var!.. O Deva Holding ki işçilerin başına diktiği müdür, idare amiri gibi sıfatlarla nitelendirdiği kara yüzlerine ve onların denetimindeki satılmış sadık kullarına işçiler üzerinde terör estirtmiş, kara yüzlü cani İ. Amiri Vedat Kaya'nın eline tabanca verip üzerlerine saldırtmış, bu davranışlar karşısında tepki gösteren işçilere de aynı caninin ağzıyla "Deva Holding bir ailedir. Siz işçiler bu ailenin evlâtlarısınız. Biz bu ailenin babasıyız. Baba olma sıfatıyla evlâtlarımıza her türlü davranışta bulunabiliriz" dedirtmiştir. Soruyoruz ona başka yapacağınız kaldı mı? En son çare olarak gene kara yüzlü halk ve insanlık düşmanı bize düşüncelerini açıklamıştı "Siz hangi sendikayı getirirseniz getirin «Deva Holding» sendikanın Allahını satın almağa muktedirdir."

Diyelim sendikayı satın aldınız... Bu yoldan bizim işgücümüzü köle aktiyla perçinlediniz... Acaba nihai amacınız olan kendi iktidarınız doğrultusundaki mücadelemizi engelleyebilecek misiniz?

Namuslarıyla beraber insanlıklarını da satın aldığınız fedaileriniz faşist İdare Amiri Vedat Kaya ve Müdürünüz örneği birçok kiralık adamlarınıza rağmen!.. Engelleyebilecek misiniz?..

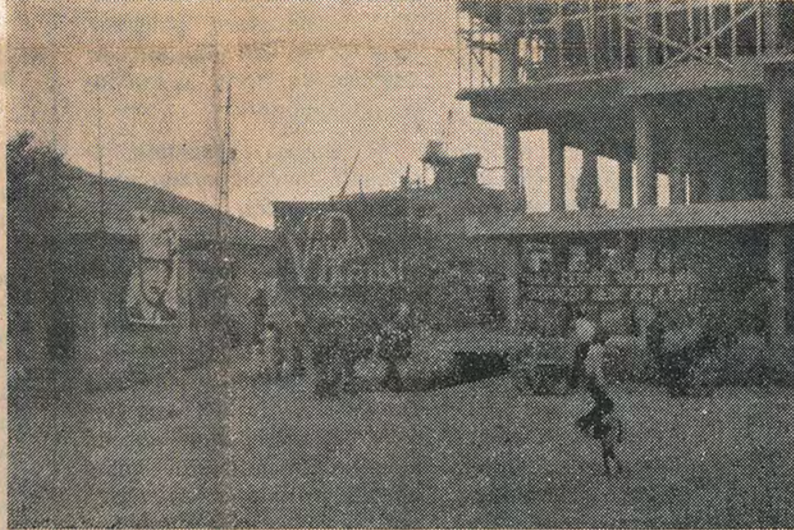
Sizi ümitlendiren MHP'li halk düşmanı Vedat ve aramızdan söküp almayı başardığınız birkaç çömez, aramızda tecrit oldukça sen kendi ellerinle yarattığın haksızlıklar batağında boğulacaksın!..

Yaşasın Çiti işçilerinin sendikal mücadelesi.

Yaşasın sınıf sendikacılığı..

Alibeyköylü ÇİTİ İşçileri

Vatan Partisi'nin kahve sohbet toplantıları devam ediyor



ANKARA İL ÖRGÜTÜNDEN SONRA, İSTANBUL İL ÖRGÜTÜ DE «ÜLKEMİZ BUHRANDAN NASIL KURTULUR.» KONULU TOPLANTILARA BAŞLADI.

Vatan Partisi İstanbul il örgütü, Zeytinburnu Beştelsiz Mahallesinde "Ülkemiz Buhrandan Nasıl Kurtulur" konulu kahve sohbet toplantısı yapmıştır. İl yöneticileri, bu konudaki toplantıları İstanbul'un işçi semtlerinde yapmaya devam edeceklerini açıklamışlardır. Vatan Partisi Ankara il örgütü de daha önce "Ülkemiz Buhrandan Nasıl Kurtulur" konusunda kahve toplantıları düzenlemişti. Böylece Vatan Partisi bu konudaki kahve toplantılarını bir kampanya halinde yürütmüş olmaktadır.

İstanbul il örgütünün toplantısı, il başkanı Mehmet Çanakçı'nın açış konuşması ile başladı. İl başkanı, toplantının amacını şöyle açıkladı : "Partimizin, parababaları partileri gibi radyo, televizyon, günlük gazeteler vasıtasıyla yaygın propaganda yapma imkânı yoktur. Bu bakımdan işçi kardeşlerimizin kendi mahallelerinde, kendi kahvelerinde yaptığımız bu toplantılar bizler için son derece önemlidir. Bu toplantıda sadece ülkemizin nasıl buhrana düşürüldüğü ve bu buhrandan nasıl kurtulacağı konusunda partimizin görüşlerini vatandaşlarımıza açıklamakla kalmayacağız, aynı zamanda bu konuda işçi kardeşlerimizin görüşlerini alacağız, hep birlikte tartışacağız. Yani, biz işçi kardeşlerimizi uyandıracağız, işçi kardeşlerimiz bizi uyandıracak."

Açış konuşmasından sonra söz alan Parti yöneticisi, ülkemizin nasıl bir buhrana düşürüldüğünü, paramızın değerini düşürme oyunlarını, devalüasyonların iç yüzünü, zamları, işsizliği, vergileri, baskı ve zulümleri, politik bunalımı yaşadığımız olayları açıklayarak anlattı.

Daha sonra söz alan il yöneticisi de, CHP'nin muhalefette iken neleri vaadettiğini, bugün iktidarda iken niye vaadettiklerini yapamadığını anlattı. Ancak Vatan Partisi'nin iktidarı ile ülkemiz buhrandan kurtulabilir, dedi.

Vatan Partisi yöneticileri konuşmalarını tamamladıktan sonra, dinleyici vatandaşlar, kendi görüşlerini açıklamak ve sorular sormak üzere söz aldılar.

Bir dinleyici vatandaş, "IMF nin ücretleri dondurma isteği, hükümetçe uygulanabilir mi, ücretlerin dondurulması işçiler açısından ne gibi sonuçlar doğurur, işçi ücretlerinin dondurulmasına engel olunabilir mi?" diye sormuştur. Vatan Partisi yöneticileri bu soruyu şöyle cevaplandırmışlardır : "İşçi ücretleri dondurulduğunda, işçi kardeşlerimiz yükselen hayat pahalılığı karşısında eski ücretleri ile yaşamak durumunda kalırlar. Her şey ateş pahası yükselirken, işçinin geliri yükselmeyecektir. Bu da işçilerimizin her günkünden daha aç, daha yoksul yaşaması demektir. İşçi ücretlerinin dondurulup, dondurulamayacağı, işçi sınıfımızın, onun devrimci örgütlerinin verdiği mücadeleye bağlıdır. Başta sosyalistler bu konuda aktif, kararlı mücadele verirlerse, ücretlerin dondurulmasına engel olunabilir."

Bir diğer dinleyici vatandaşın "Vatan Partisi epeydir sosyalistleri bir araya getirmeye çalışıyor. Sosyalistler bir araya gelebilir mi?" sorusuna, Vatan Partisi yöneticileri, "Sosyalistlerin ortak amaçları vardır ve düşmanları ortak düşmandır. Ortak

(Devamı 3. Sayfada)

BASIN-İŞ GYK'nun kararları

Geçtiğimiz günlerde toplanan DİSK — Basın - İş Genel Yönetim Kurulu, aşağıdaki kararları almıştır.

Basın - İş Genel Yönetim Kurulu işçi haklarının gaspedilmesine karşı görüşlerini şöyle belirtmiştir:

"Genel Yönetim Kurulumuz,

İşçi haklarının kısıtlanması için gündeme getirilen yeni tertipler üzerine şu görüşleri kamuoyuna bildirmeye karar vermiştir.

Bir avuç Antika ve Modern parababasının yol açtığı bunalım, işçi ve emekçi yığınlarının «kemerleri sıkılarak» giderilmesi istenmektedir.

Yeni hükümetin 5 aylık icraatında IMF ile anlaşma, devalüasyon, vergi paketi, zamlar, bu politikanın ilk uygulamaları olmuştur. Yeni hükümet, MC'nin enkazını «reddi - miras» edeceği yerde bu enkaza sahip çıkmış, yamalı bohçaya dönmüş, işçi ve emekçilere hiç bir güven vermeyen, onları artık kandıramıyan MC'nin yapamadıklarını yapmaya koyulmuştur. Yeni hükümet, bunlardan sonra, işçi sınıfının zaten son derece kısıtlı olan, geliştirmesi için savaşılan demokratik haklarını daha da kısıtlanması için yeni «öneriler» getirmiştir. «Zorunlu Uzlaştırma», «Gönüllü Uzlaştırma», «Tahkim Sistemi» vb. gibi adlarla yapılmak istenen işçi sınıfının sendika ve grev silahını elinden almak, onun hak arama kavgasını engellemektir.

Başbakan Ecevit Almanya gezisi öncesi, yüksek ücret artışları (!) dan yakınmış, işçileri fedakârlığa çağırmıştır. Daha sonra DİSK ve TÜRK - İŞ yöneticileri ile bu konuda görüşmelerde bulunmuştur.

TÜRK - İŞ Genel Başkanı tabandaki hiç bir işçiye danışmadan, fedakârlığa hazır olduklarını söylemiştir. H. Tunç'un sözünü ettiği fedakârlık işçi sınıfının ve emekçi halkın ekonomik - demokratik mücadelesinin, bir avuç parababasının soygununa feda edilmesidir. Halil Tunç'un demecinin de gösterdiği gibi hükümet, bu anti - demokratik girişimi için, TÜRK - İŞ'i gangster sendikacıların bir yeni ihaneti ile yedeğine almış bulunmaktadır.

Hükümet yetkililerinin DİSK yöneticileri ile yaptıkları görüşmelerde henüz yansıtılmamıştır.

İşçi sınıfının ekonomik - demokratik mücadele haklarının gasbedilmesi girişimleri tüm halkımızın çıkarları açısından son derece büyük önem taşımaktadır. Çünkü işçi sınıfının ekonomik - demokratik mücadelesi Türkiye'nin modernleşmesinin, kalkınmasının hem işçi sınıfının, hem de diğer emekçi yığınların refaha kavuşmasının, motorudur. İşçi sınıfının ekonomik - demokratik haklarını gasbetmek, Türkiye'nin geriliğini ebedileştirmek, bir avuç gerici asalak - tekelci parababasını soygununu daha da arttırmak demektir.

Bu değerlendirmenin ışığında Genel Yönetim Kurulumuz :

1 — İşçi sınıfının demokratik haklarının gasbedilmesi tertiplerine karşı uyanık olunmasını,

2 — Bu konudaki tertiplere karşı en geniş, en örgütlü ve en etkili

(Devamı 3. Sayfada)

FİDEF GYK ÜYESİ KEMAL DURU'nun BASIN BİLDİRİSİ :

Gelsenkirchen, 17.6.1978

FİDEF YASA DIŞI DAVRANIYOR

FİDEF 2. Kurultayında, FİDEF Genel Yönetim Kurulu (GYK) üyeliğine seçildim ve ilk üç toplantısına katıldım. Kurultayda ve daha sonraki FİDEF çalışmalarında, 2. Kurultayda FİDEF'i ele geçiren "İlerleme" akımının, Federal Almanya'daki işçilerimizin çıkarlarına ters, FİDEF tüzük ve programına aykırı görüş ve davranışlarına karşı çıktığım için, ilerlemeciler her zamanki hile ve entrikalarla beni FİDEF dışına atmayı deniyor.

OLAYLAR NASIL GELİŞTİ?

Önce Krefeld Türk İşçileri Yardımlaşma Derneği, Denetleme Kurulu üyesi iken, Mayıs 78 sonunda posta ile "Dernekten atıldığımı" bildiren bir yazı gönderildi. Bu dernek tüzüğüne ve Federal Almanya Dernekler Yasasına aykırı bir uygulamadır. Savunmam alınmamıştır. Dernek Genel Kurulunca, Denetleme Kuruluna seçilmiş bir kişi olarak, başka bir organ tarafından habersiz olarak çıkarılmam, dernekler yasasına aykırıdır.

Bu olaydan sonra, FİDEF GYK toplantıları benden gizlendi. GYK üyeliğinden düştüğüme dair dedikodu yayıldı.

Bugün 17 Haziran 78 günü, Gelsenkirchen'de yapılan FİDEF 3.Temsilciler Kuruluna katılmak üzere toplantı yerine gittim. FİDEF görevlileri beni toplantı salonuna zor kullanarak sokmadılar. FİDEF Başkan ve Saymanından durumu açıklamalarını istediğimde; Başkan "Beni muhatap olarak tanımadığını", Sayman ise "GYK üyeliğinden düştüğümü" belirttiler.

FİDEF tüzüğüne göre, FİDEF Kongresinde, GYK üyeliğine seçilen bir üye, Yeni Yönetim Kurulu seçilinceye kadar, kendisi ayrılmadığı müddetçe hiç bir şekilde üyelikten düşürülemez ve çıkarılamaz. Yasa ve tüzük dışı uygulamalara karşı FİDEF Yönetimi aleyhinde derhal mahkemeye başvuracağım. FİDEF'i ele geçiren bu akımla mücadelemi sürdüreceğim. Bu olay FİDEF yönetimindeki ilerleme akımının tasfiyeci,bölücü yüzünü belgeliyor. Yığın örgütlerinde kendisinden farklı düşünenleri tecrit ve tasfiye etmek, bu amaçla tüzük çiğnemek, hile ve saray entrikalarına başvurmak ilerlemecilerin ne kadar işçiden yana olduğunu gösteriyor. Yeni FİDEF yönetimi, Federasyonu, kendi siyasî tekkelerinin oyuncağı yaparak üye dernekleri ve işçileri kendi grupçu, bölücü, tasfiyeci emellerinde kullanmak istiyor. FİDEF içinde ve dışında, Federal Almanya'daki işçilerimizin ve ailelerinin çıkarlarına ters bu anlayışla mücadelemi sürdüreceğim.

İSVEÇ Büromuz kuruldu

Adres : **V. ORAKÇIOĞLU**
Box 5034 16305 SPÅNGE
Stockholm
İSVEÇ
Postgirot : 431 309 3-9

Sosyalist

DÜŞÜNCE ve DAVRANIŞ GAZETESİ

Haftalık Siyasî Gazete (Şimdilik 15 Günde Bir Çıkar) / Sahibi : Yaşar Yuva / Sorumlu Müdür : Mehmet Aykol / Adres : Bab-ı Ali Cad. No. 33, Kat 2, Oda 4, Cağaloğlu / F. Almanya Bürosu : Ali Temel Kurtaran Postfach 1705 43 MOERS 1 Hesap : Psch A 43 ESSEN Konto - Nr 641 80 - 432 / Dizgi - Baskı : Murat Matbaacılık Koll. Şti. Tel. : 27 45 71 / Son Baskı Tarihi : 30 Haziran 1978 / Abone Şartları : 6 Aylık 36 TL., Yıllık 72 TL.